XXX. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. MÁJUS 9.

Ludas Matyi

– Gyerekek, egy kis meglepetés anyák napjára...
Ő az új mamátok!

Vasvári Anna rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Most olvastam egy amolyan fél-fantasztikus regényben, hogy a közeli jövő, a XXI. század fő közlekedési eszköze a villamos lesz. (Persze, egy picikével, mondjuk úgy a tízszeresével, nagyobb lesz a sebessége.) Így lesz vagy sem, nem tudom. Azt viszont tudom, hogy a villamos egyre inkább a jelen közlekedési eszköze. Hosszabb távon hamarabb célhoz lehet érni vele, mint az autóbusszal, mert nem akad el dugóban.

Az új panorámabuszok ügyében sok levél érkezik szerkesztőségünkbe mostanában, s a levélírók felhívják a figyelmet a villamosok néhány rejtett, apró, de nem jelentéktelen erényére is. Például arra, hogy a villamosokon nem gond a kapaszkodás. Többek között azért sem, mert ott lógnak azok a praktikus kis fogantyúk a mennyezeten. Aztán: a villamosokon tövig le lehet húzni nyáridőn az ablakokat, s így még csúcsidőben is jut némi levegő az utasnak. Ezzel szemben a buszok parányi felső ablakai és tetőnyílásai alig engednek be némi hűs zefírt a verejtékben úszó utasok kínjainak enyhítésére.

Nem mondom, egy vadonatúj panorámabusz mutatósabb, mint egy öreg villamos. De a szépség nem minden. És egyáltalán nem ártana az autóbuszok szépségének az sem, ha több levegőt, jobb szellőzést adó nagyobb (nyitható!) ablakot tennének rájuk. És egyáltalán nem csúfítanák el a mennyezetről lelógó bőrből, műanyagból, vagy akár selyempántlikából készült fogantyúk sem.

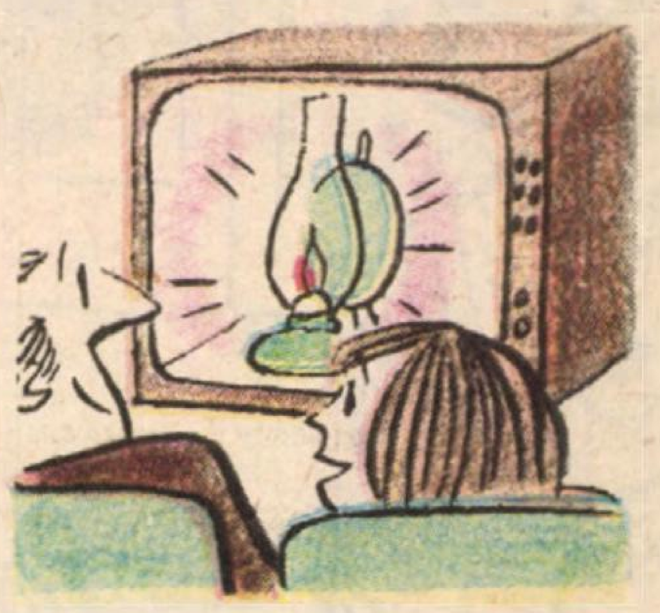
Legfeljebb kényelmesebbé tennék az utazást. S az sem olyan nagy baj.

2

L. Istvánéknál, Kecelen, húsvét szombatján elaludt a villany. Nosza szaladtak az ismerős villanyszerelőhöz, kérték: menjen el, nézze meg, valószínűleg az oszlopon van a hiba. A mester elzárkózott, közölte, hogy ez az ügyeletes szerelő dolga, őt kell megkeresni. Vasárnap reggel mentek L.-ék az ügyeletes szerelőhöz. Kérték menjen el hozzájuk, nézze meg, miért makacskodik a villany, bizonyára az oszlopon van a hiba...

Az ügyeletes szerelő közölte, hogy ő nem mehet csak úgy minden füttyentésre, ha valakinek panasza van az áramszolgáltatásra, menjen be a tanácsházára, ott van egy erre a célra rendszeresített könyv, jegyezze bele a búját-bánatát. Ők majd a könyv alapján kimennek a bejegyzett címekre és akkor intézkednek.

Igen ám, mondták L.-ék, de vasárnap van, még holnap is ünnep lesz, húsvéthétfő, a tanácsháza csak kedden nyit ki... Mond-

hattak bármit a szerelő ragaszkodott a Szabályokhoz, így hát az L. család villany, rádió és televízió nélkül töltötte az ünnepeket, s közben sűrűn gondolt a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalatra, amely ezt ilyen szépen megszervezte.

Nekem az a régi falusi adoma jut eszembe, miszerint X. községben kidobolták: a tűzeseteket három nappal előbb be kell jelenteni, hogy a tűzoltóknak legyen elég idejük a lajtokból a krumplit kiönteni és vizet szivattyúzni a helyére.

Lehet, hogy a DÁV is bevezeti ezt a módszert, s megköveteli majd a fogyasztóktól, hogy három nappal előre jelentsék, mikor fog elromlani a villanyuk?!

(r)

HÉTFŐ

A nagy ABC Csemegeáruházat, melyet hajdanán éjjelnappal-közértnek tisztelték a vásárlók, naponta felkeresem, rendszerint a reggeli órákban. Április 22-én, hétfőn reggel is ott bolyongtam: vágyam egy doboz kefir, egy iskolatej és két kifli lett volna.

Ám a tejtermékek széles pultjánál a vásárlók — velem együtt — hiába keresték-kutattak joghurt, kefir, iskolatej után. Nem volt. S én még hittem a tejpropagandának! Ezután a pékárus polchoz mentem. Arra számítottam, hogy sorba kell majd állnom, de nem volt sorállás. Hamar rájöttem az okára is. Az eladó közölte velem:

— Friss pékáru még nem érkezett. Tessék kenyeret venni!

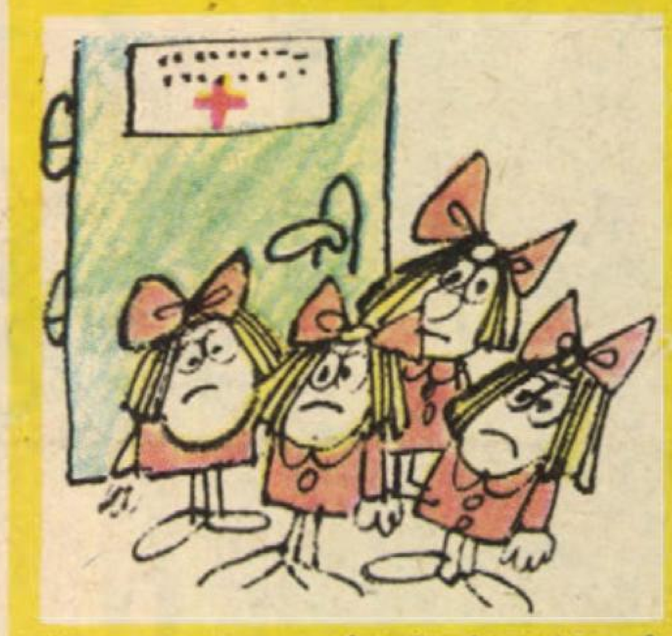
Órámra sandítottam: negyedkilenc! Még ilyenkor sem lehet péksüteményhez jutni? Talán a rendkívül fárasztó szabadszombat és az azt követő vasárnap elgyengíti a szállítókat?

Nem ártana végre alaposan megvizsgálni: mi az oka, magyarázata ennek, a minden hétfőn megismétlődő jelenségnek? Sajnos, mostanában minden hétfőn azt kell mondanunk: „Na, ez a hét is jól kezdődik...”

(f. i.)

SORSZÁM

Újpalotán nemrég megnyílt az új gyermekorvosi rendelő. Méltatását már elvégezték helyettem mások, én most a panaszokat szeretném elsorolni.

A rendelőben sokszor harminc gyerek is összegyűlik egyszerre. Április 16-án például nekem is negyed kilenctől egészen tizenegy óráig kellett várnom óvodáskorú gyermekemmel, amíg bejutottunk az orvoshoz.

A várakozás izgalmait azzal is tetézik, hogy nem osztanak sorszámot, hanem a várakozóknak maguknak kell eldönteni a sorrendet. Márpedig 20—30 várakozó esetén képtelenség megjegyezni, hogy ki jött előbb, s ki később.

A sorszámok osztása nem pénz és nem létszám kérdése, csak egy kis jóindulaté: a kartonok kikérésekor adhatnák a sorszámot is.

Ám lenne más megoldás is. Például:

A kartonozóban úgyis a kikérés sorrendjében rakják össze és viszik be a rendelőbe a kartonokat. Nem lehetne ennek alapján beszólítani a betegeket?

Z. A.
Bp. XIV., Zsókavár u.

MADZAG A HÚZÓJA...

Tavaly szeptemberben vásároltunk egy hálószobabútort Kisújszálláson, a lakberendezési áruházban. Sajnálkozva közölték, hogy a szekrényekből három kulcs, az éjjeliszekrényekről pedig három fogantyú hiányzik. De nagyon ígérték, hogy hamarosan pótolják a hiányzó kellékeket. Nem tudom, hogy a hamarosan szó náluk mit jelent, de tény, hogy azóta már több mint hét hónap telt el, s azóta se kulcs, se fogantyú, így az éjjeliszekrények fiókjait kénytelenek leszünk madzaggal húzgálni!

Eszes Sándorné
Túrkeve

SZÍNES

A filctoll kelendő, keresett portéka. Kiváltképp kék, fekete, piros színekben. Magánosan ritkán kaphatóak, ám mindig van belőlük készlet, olyan száz forint körüli áron. Csakhogy az emberek közül nagyon kevésnek van szüksége citromsárga, négerbarna, püspöklila tollra, a készletben fellelhető színek közül legtöbben csak a fentebb említett alapszíneket használják. Kedves kereskedelem! Nem lehetne egy kicsivel kevesebb készletet rendelni, s inkább többet a „magános” fekete. kék és piros tollakból?

Gy. L.
Szekszárd

KÉT KÉRDÉS MOSÓGÉPÜGYBEN

„Albalux 2” típusú mosógéphez hol lehet vajon mosótárcsát kapni? A mi környékünkön hiába kerestem, nem találtam. Aki ez ügyben nyomra tudna vezetni, nagyon kérem írjon mielőbb erre a címre: Mórocz Istvánné Hajdúvid, Kossuth L. u. 38.

Szögletes tetejű mosógépem fedelének a tömítőgumija kikopott. Másfél éve keresek újat a helyébe, sehol sem kapok. Így viszont veszélyes a gép használata. Szögletes tömítőgumit már nem gyártanak nálunk, csak kereket? Vagy van valahol egy-két elfekvő darab még a szögletes tömítőgumiból is? Ez ügyben reménykedve várja a választ: Dr. Ughi Sándorné Győr, Kiss J. u. 10.

AZ ÉRDEKELT HOZZÁSZÓL...

„Csempe per” címmel lapunk április 18-i számában cikket közöltünk, melyhez észrevételt fűzött az írásban említett lakó. Véleményének az alábbiakban adunk helyt:

„Igaz, hogy a világítóudvarban lévő vízlevezető cső csepegett, igaz, hogy a házkezelőségtől kijött két szerelő, csak a hiba elhárításának módja lett volna szokatlan.

Ha egy ház első levezető csatornája kilyukad és az eső máshol csorog, mint ahol kellene, akkor jön a bádogos, kiveri a lakás falát, és úgy javítja ki a hibás csatornát? Ugye ez nevetséges. Pedig ez volt az ajánlat. Hát ezért nem járultunk hozzá a mellékhelyiség falának kitöréséhez.

Azóta különben a hibát kiküszöböltük saját költségen, a világítóudvarból anélkül, hogy a falat ki kellett volna törni, és még a csempe sem sérült meg.”

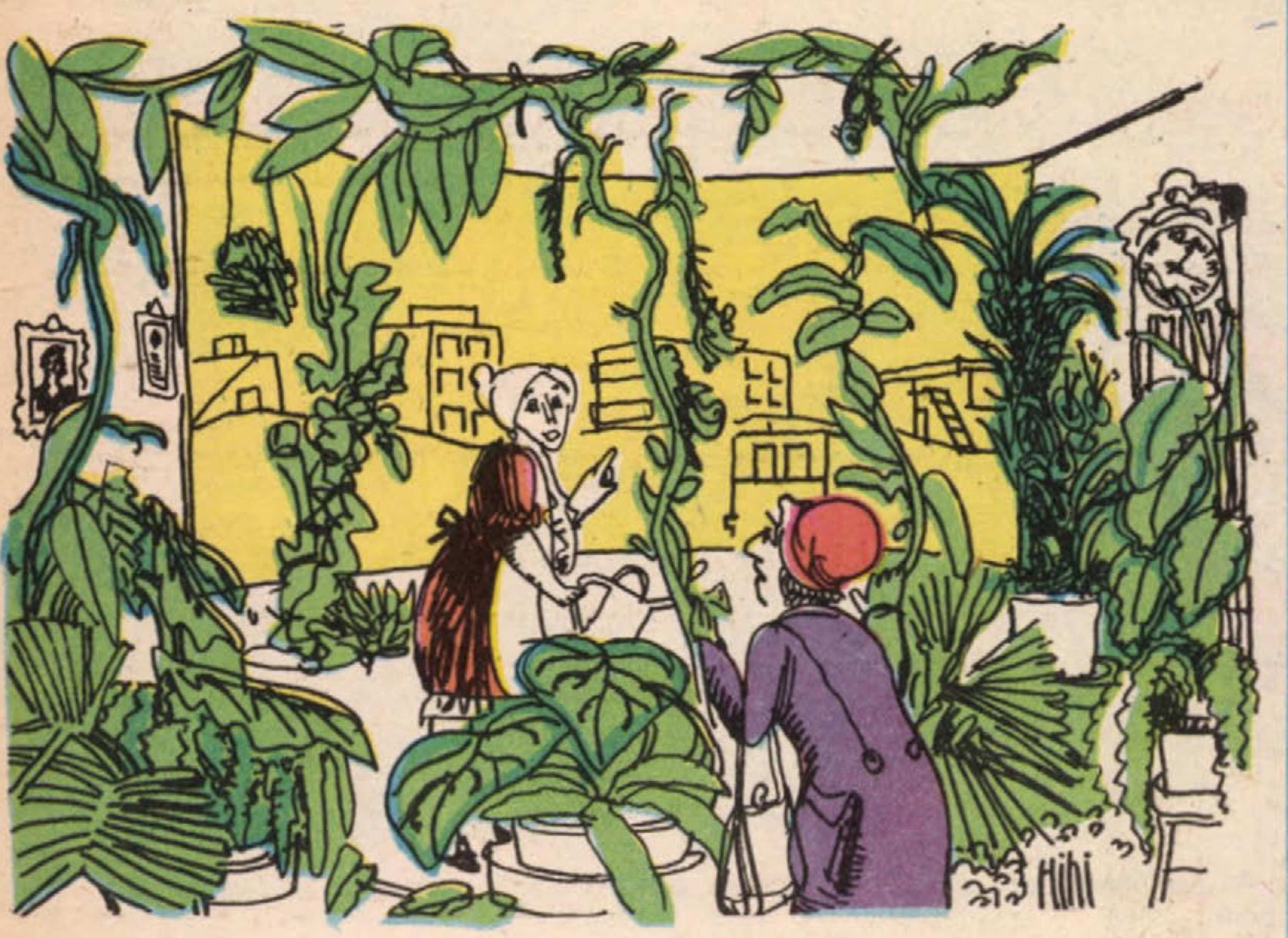
Földényi Pál
Budapest VI.,
Rippl Rónai u. 25. III. 2/a.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Gázóra lánc nélkül” címmel megjelent olvasói panaszt megvizsgáltuk. Intézkedtünk, hogy panaszos részére a gázmérőt felszereljék.

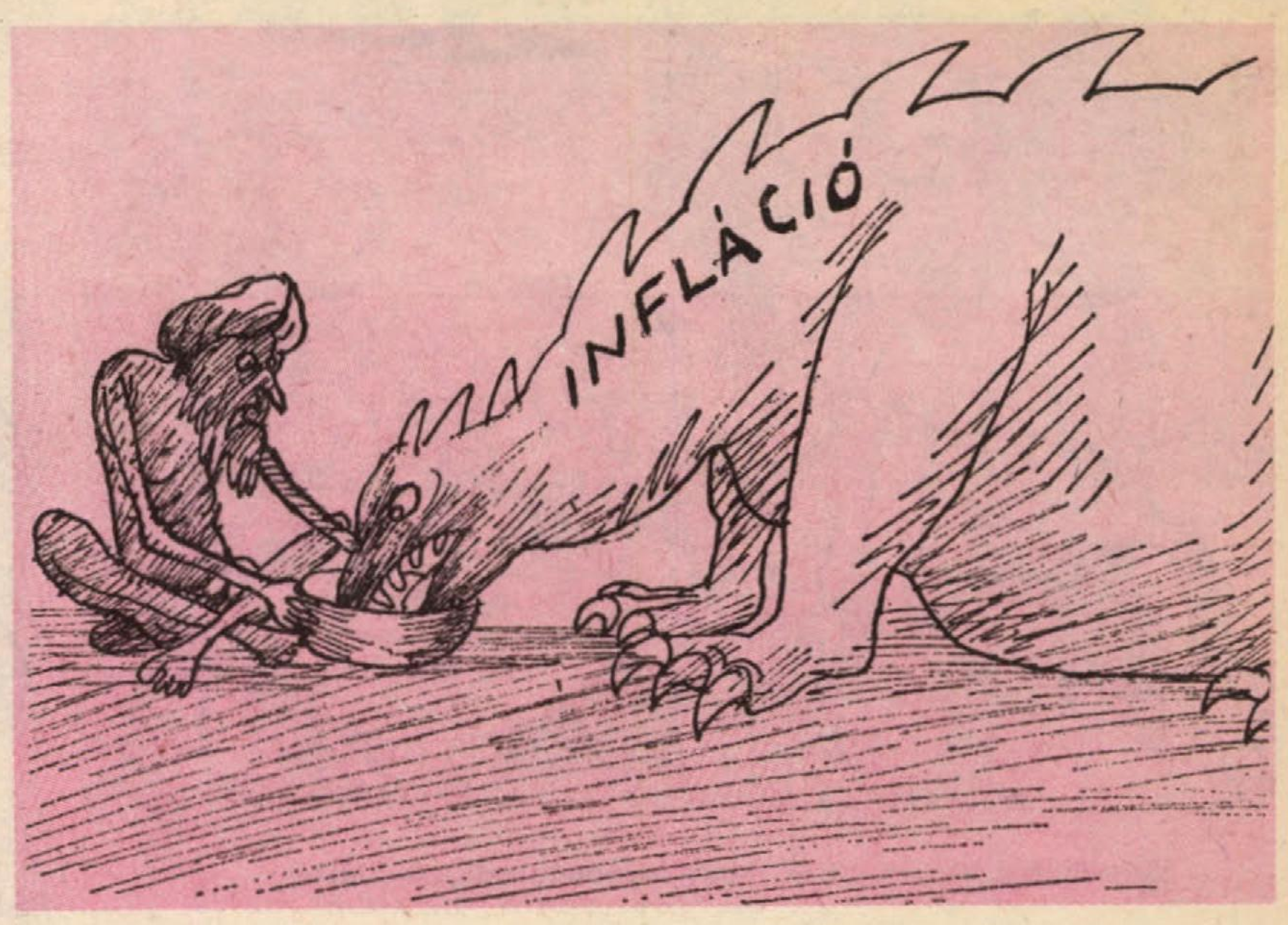
Battai István o. v.
Fővárosi Gázművek

ZÖLDÖVEZET

– Tudod, Ágotám, odakint már majdnem minden fát kiirtottak.

HASZONÉLVEZŐ A FEJLŐDŐ ORSZÁGOKBAN

(„Die Zeit", NSZK)

Szókincs

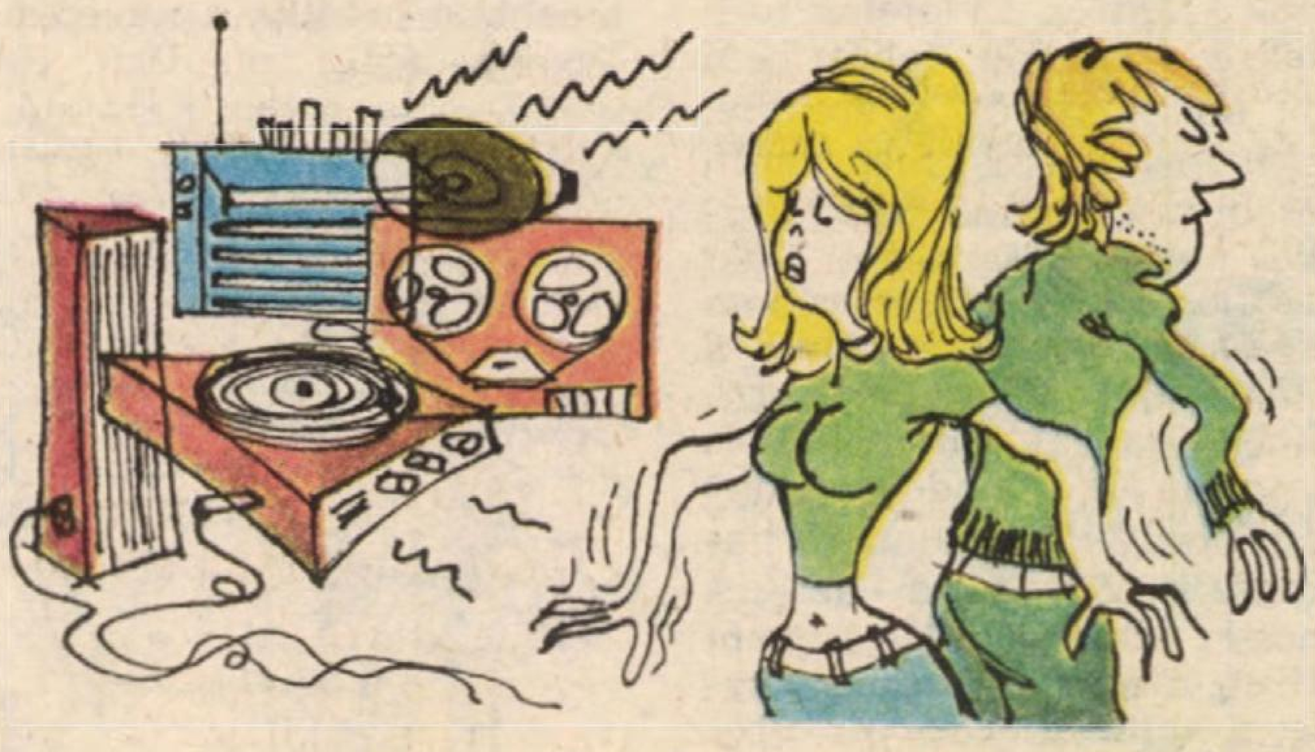
Úgy mondják, hogy a világ elmaradott részein élő népek szókincse rendkívül szegényes. Egy ausztrál benszülött mindössze száz szót ismer és használ. Ennyivel mindent ki tud fejezni, amit szükségesnek tart. Egyes elfogult kutatók szerint ennél kevesebb szót csak a világ fejlett részein élő tizenévesek használnak. Ennek okát elsősorban abban látják, hogy a mai tizenévesek közelében állandóan szól valami zajkeltő szerkezet, lehetőleg olyan hangerővel, hogy a tizenéves ne hallja, amit mondanak neki. Ő maga meg sem kísérel beszélni, mert tudja, hogy a mai tökéletes hangszórókat úgysem lehet túlkiabálni.

Évek óta megfigyelésem alatt tartok egy tizenéves kísérleti modellt. Az illető — nemét tekintve leány — értelmi fokát kielégítőnek tartom, és a tanárainak is majdnem hasonló a véleménye. Ami a szókincsét illeti, az felettébb csekély. Legfontosabb és leggyakrabban használt szava a „nem". Hosszas megfigyelés után jöttem rá, hogy az „igen" szócskát nem ismeri, mert születése pillanatától tagadásban van, ezért az „igen"-re eddig nem volt szüksége.

Kísérleti alanyom ébresztője reggel hétkor cseng. Ilyenkor általában kinyúl az ágyból, és bekapcsolja táskarádióját, melyen a hangerőt azonnal a maximálisra állítja. Így — mintha búvárhang lenne — elzárkózik a környező világ elől. Felesleges is lenne szólni hozzá, úgysem hall semmit. Környezete ennek ellenére megkísérli, hogy különböző intelmeket és bölcs tanácsokat juttasson el a fülébe. Tizenévesünk ilyenkor se nem lát, se nem hall, bár időnként a beszélő felé néz, és tagadólag ingatja a fejét, jelezve, hogy azért ő figyel, és nem ért egyet.

Ezután az iskolába távozik, ahol szintén nem beszél, ezt időnként a tantestület hivatalos igazolása is tanúsítja.

Délután a kísérleti egyed hazaérkezésekor bekapcsol egy magnót, egy rádiót és egy lemezjátszót. A falakról potyog a vakolat, a tizenéves ebben a természetes

környezetében kezdi magát jól érezni. Többen kérdéseket intéznek hozzá, időnként Jerikó községi elöljárósága jegyzékben fordul hozzá a falak rongálása miatt, de a tizenéves csak ingatja a fejét. Közben telefonál. Ilyenkor általában azt mondja:

— Ciki... Na bumm!... Jó kicikizték... Ne cikizz!... Világcikis!... Szia!

Előfordul, hogy a kortársai közül valaki meglátogatja. Ilyenkor — örömében — még hangosabbra állítja a magnót, a rádiót és a lemezjátszót. A látogató rendszerint hoz magával egy hordozható zajszerkezetet, melyet szintén bekapcsolnak. A fülsiketítő hangorkán közben — időnként — mintha mozogna a szájuk, de ez nem biztos, hogy beszélgetést jelent.

Ha a látogató hímnemű tizenéves, akkor olykor-olykor táncolnak is, ami abból áll, hogy egymástól távol, lehetőleg egymásnak háttal, helyben toporognak, végtagjaikat kígyózó mozdulatokkal tekergetik és elmerülten nézik a hengerelt falak mintáit. Majd, amikor kellőképpen kiszórakozták magukat, kicserélték gondolataikat, elbúcsúznak.

— Szia!

— Csao!

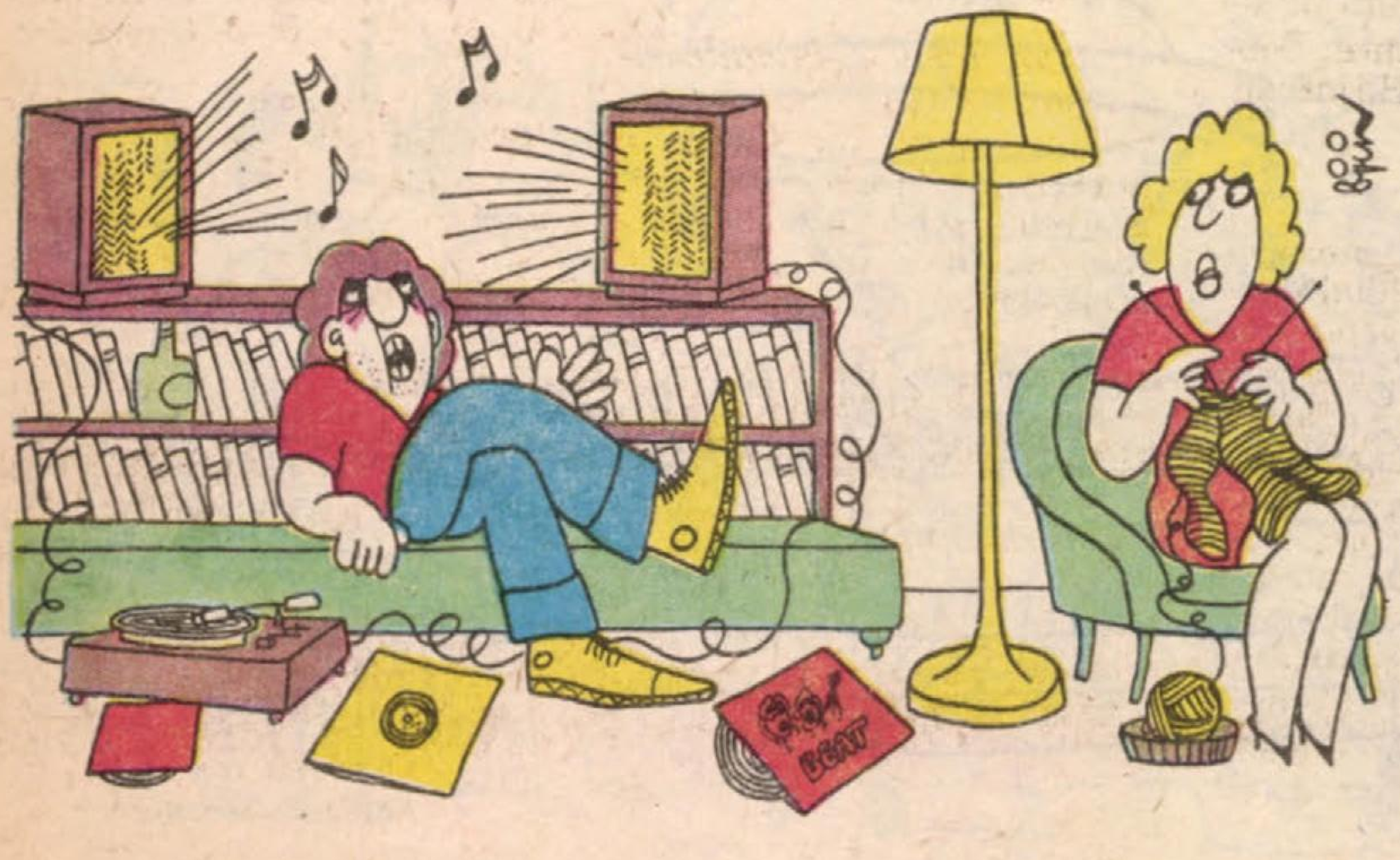
Így telik el a nap. Időnként kikapcsolom a villanyórát, hogy a csend leple alatt szót válthassak a kísérleti személlyel. A zaj hiánya láthatóan fizikai fájdalmat okoz neki, kapkod, mintha légszomja lenne, majd így szól:

— Pam-param-pa-pa-pam... subidu bibáp... — és egy vonalzóval veri hozzá a taktust. Maga is látja, hogy elektromos erősítés nélkül nem igazi a dolog, ezért elkeseredik, és hallgatásba süpped. Ezt kihasználva, hosszú monológokat adok neki elő. Valószínűleg hallja, amit mondok, mert torkom szakadtából ordítok. Már majdnem befejezem, amikor feláll, és az ajtó felé indul, de azért illedelmesen válaszol:

— Cikis helyzet... Ti úgysem értetek meg engem...

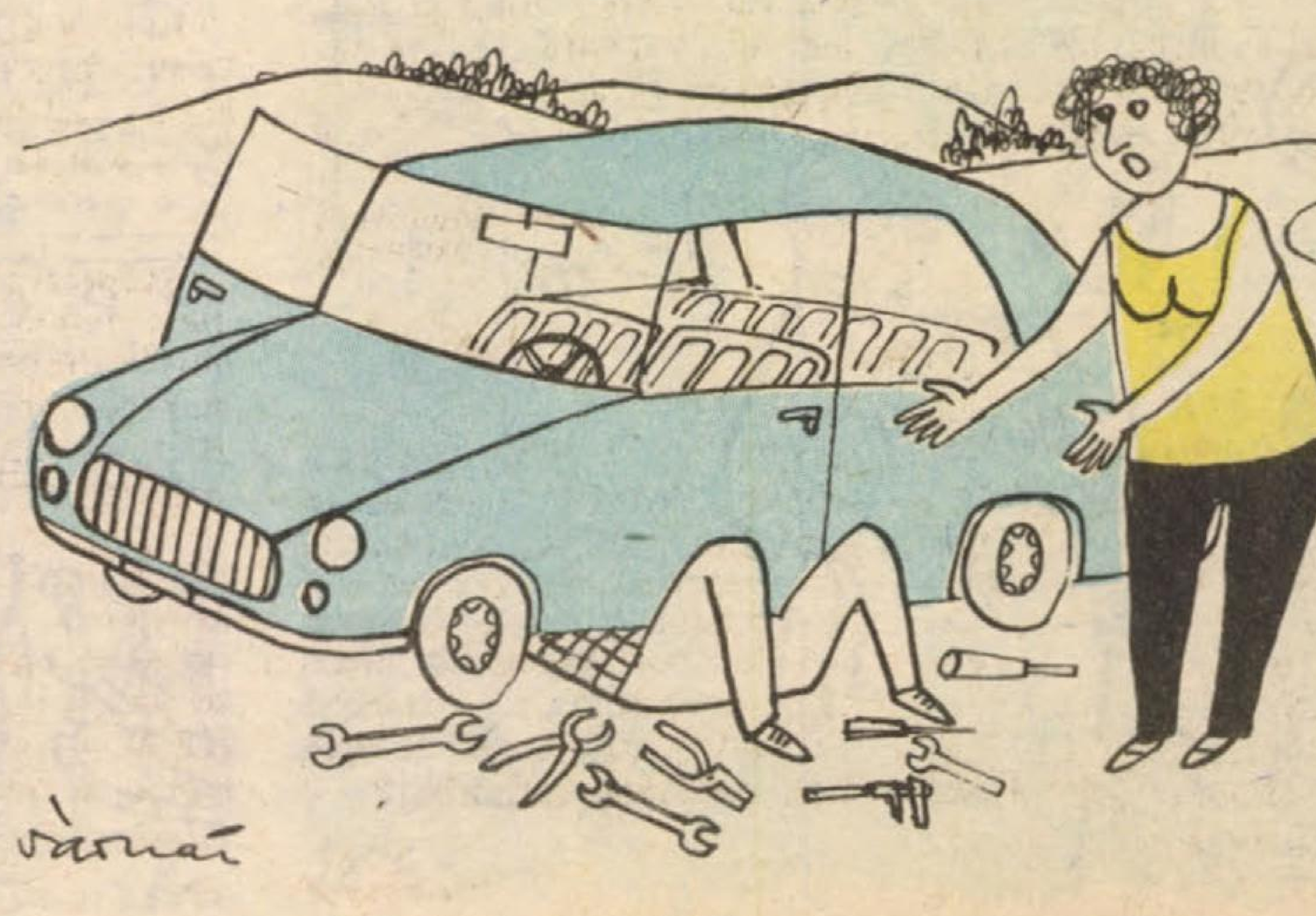
Ősz Ferenc

ZAJÁRTALOM

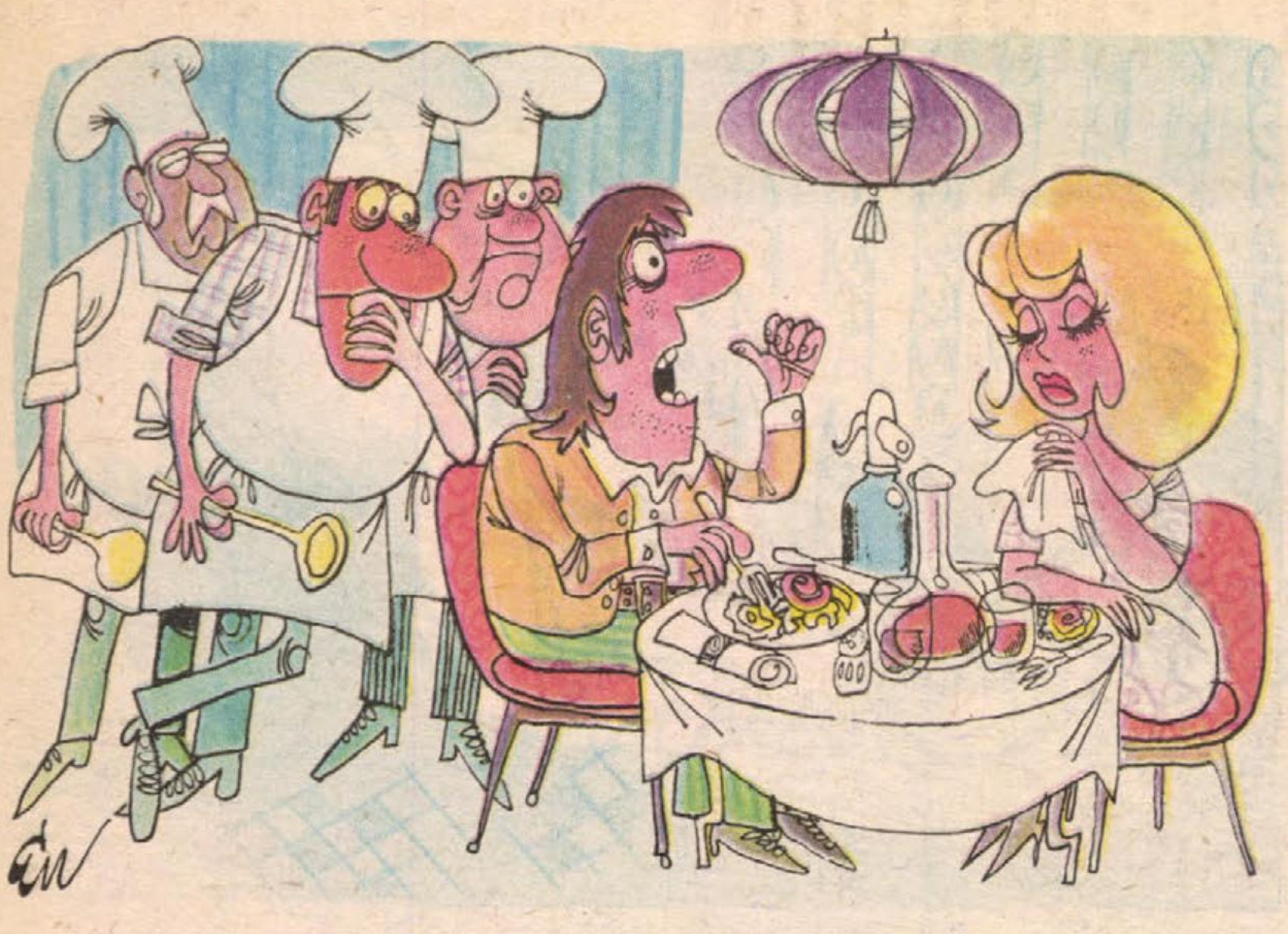
– Rettenetes, mekkora zajt csapsz a kötötűiddel, mama!

VIGASZTALÁS

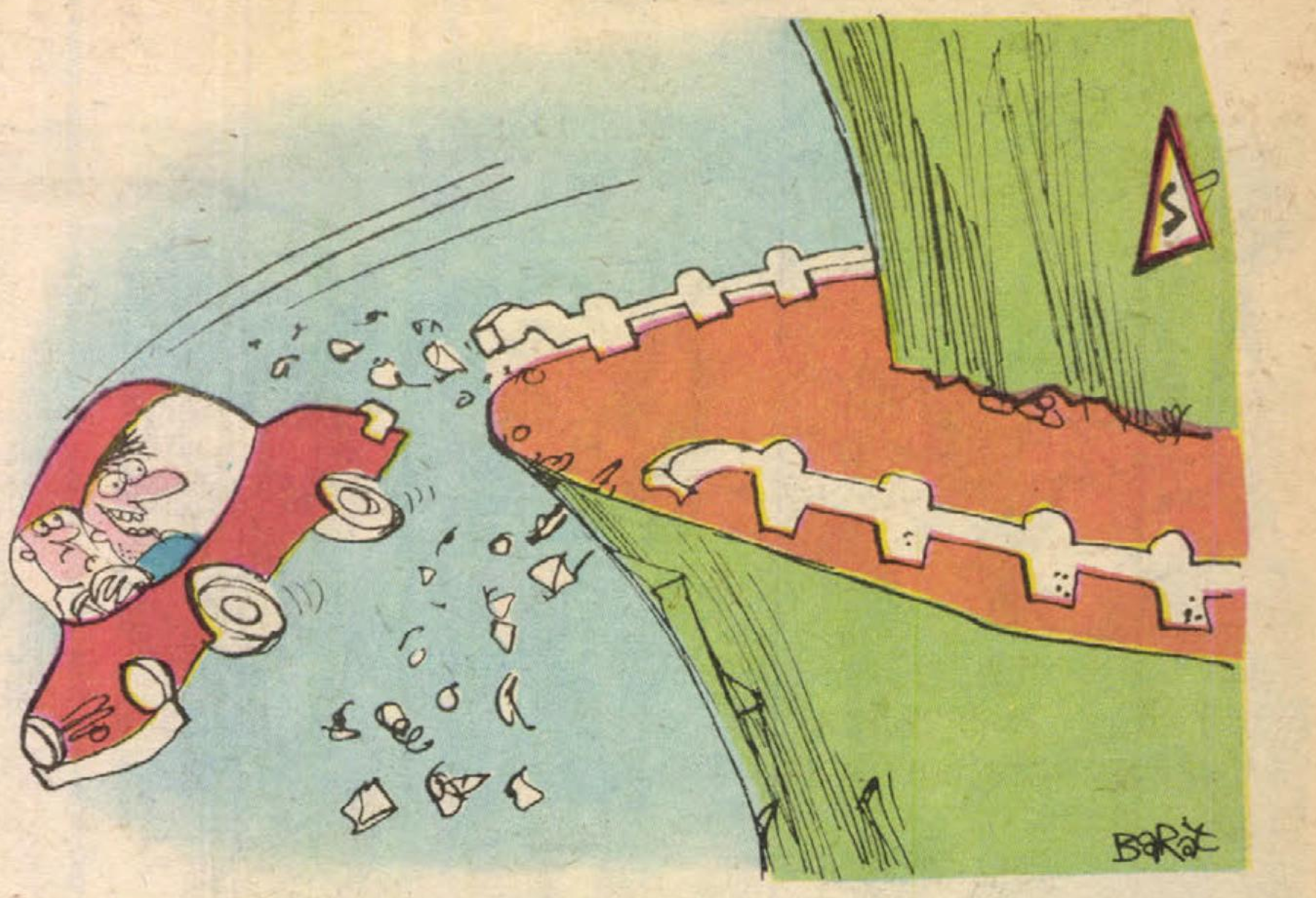
– Mit dühöngsz, örülj, hogy nem motorcsónak!

IFJÚ HÁZASOK

– Konzíliumot hívtam össze, hogy megállapítsák, mit főztél.

AKINEK MINDENRŐL ESZÉBE JUT VALAMI

– Az az érzésem, ezt a helyzetet egyszer már láttam lerajzolva a Ludasban.

Levélváltás a családi életről

Kedves Szerkesztő Úr!

Az újságban olvastam, hogy az iskolákban tantárgy lesz a családi élet. Egyelőre — az 1974—75-ös tanév második felében — csak 60 általános és 30 középiskolában vezetik be kísérletként. Később kibővítik a résztvevő iskolák körét. Az elgondolást nagyon jónak tartom. Nekem két általános iskolás fiam van, elég jó tanulók. Nem is velük van gondom, hanem a férjemmel, aki gorombán, durván bánik velem és a gyerekekkel is. Nem túlzok, ha azt mondom hogy pokollá teszi az életünket. Mit remélhetek az új tantárgy bevezetésétől?

Kedves Asszonyom!

Azt gyanítom, hogy az ön családi életén sajnos nem fog segíteni a családi élet iskolai tanítása, de a fiai bizonyára már másként gondolkoznak majd felnőtt korukban, mint most a férje. Napjainkban a fő kérdés az, hogy vajon mit lát otthon a gyerek? Veszekedést, perpatvart, idegességet, nyugtalanságot-e, vagy békés családi életet. Ha otthon viharos a légkör, akkor a gyerek azt sem tudja, hogy kinek adjon igazat: anyunak vagy apunak. Nem a kivételes esetekre gondolok, tehát nem az elvált szülők gyerekére, akit már az is megrendít, és bizonytalanná tesz, amikor az édesanyjától azt hallja, hogy: „Az a csibész apád megint nem küldte a tartásdíjat." A gyerek érzi, hogy az anyjának igaza van, de úgy gondolja, hogy őmiatta dühös, talán rá haragszik és tudja azt is, hogy az apja azért nem fizet, mert nem törődik vele, a saját gyerekével. Erősen kétlem, hogy az iskolában a pedagógus ilyen esetben valamit is tehetne.

És mit tehet az iskola az alábbi — nem ritka — esetben?

A nyolcadikos általános iskolás Pistike a barátaival bemegy a cukrászdába. A gyerekek egy-egy colát isznak, csak úgy diákosan a pultnál. Pistike az egyik sarokban felfedezi apukáját egy egészen fiatal egészen szőke és egészen „kikozmetikázott" néni társaságában. A barátai is észreveszik, cinkosan egymásra kacsintanak, majd kint az utcán felszabadultan és hangosan kirobban belőlük a nevetés. Pistike fülig pirultan és szemlesütve rohan hazafelé. A gyerek délutános, anyu még nincs otthon, később hazajön és elkészíti a vacsorát. Hét óra, apu nem jön, de nem jön se nyolckor, se kilenckor. Pistike szomorú és hallgatag, a mamával kettesben megvacsoráznak. Az okos gyerek a cukrászdai jelenetről hallgat. Tíz óra után megjön apu, megcsókolja anyut és Pistikét, majd bőbeszédűen elmeséli, hogy nagyon fontos és sürgős munkával bízta meg az igazgatója, bent kellett maradnia, olyan éhes mint a farkas és olyan fáradt mint egy favágó. Anyu sietve megmelegíti apu vacsoráját, a gyerek bemegy a szobájába, lefekszik, de nem jön álom a szemére.

Pistike soha többé nem megy abba a cukrászdába, de apu nyilván odajár ezután is, mert egyre gyakrabban és egyre későbben jár haza, mert mint mondja, meg kell őrülni a rengeteg túlórázástól, amit még csak meg sem fizetnek, mert az ő beosztásában nincs túlórapénz.

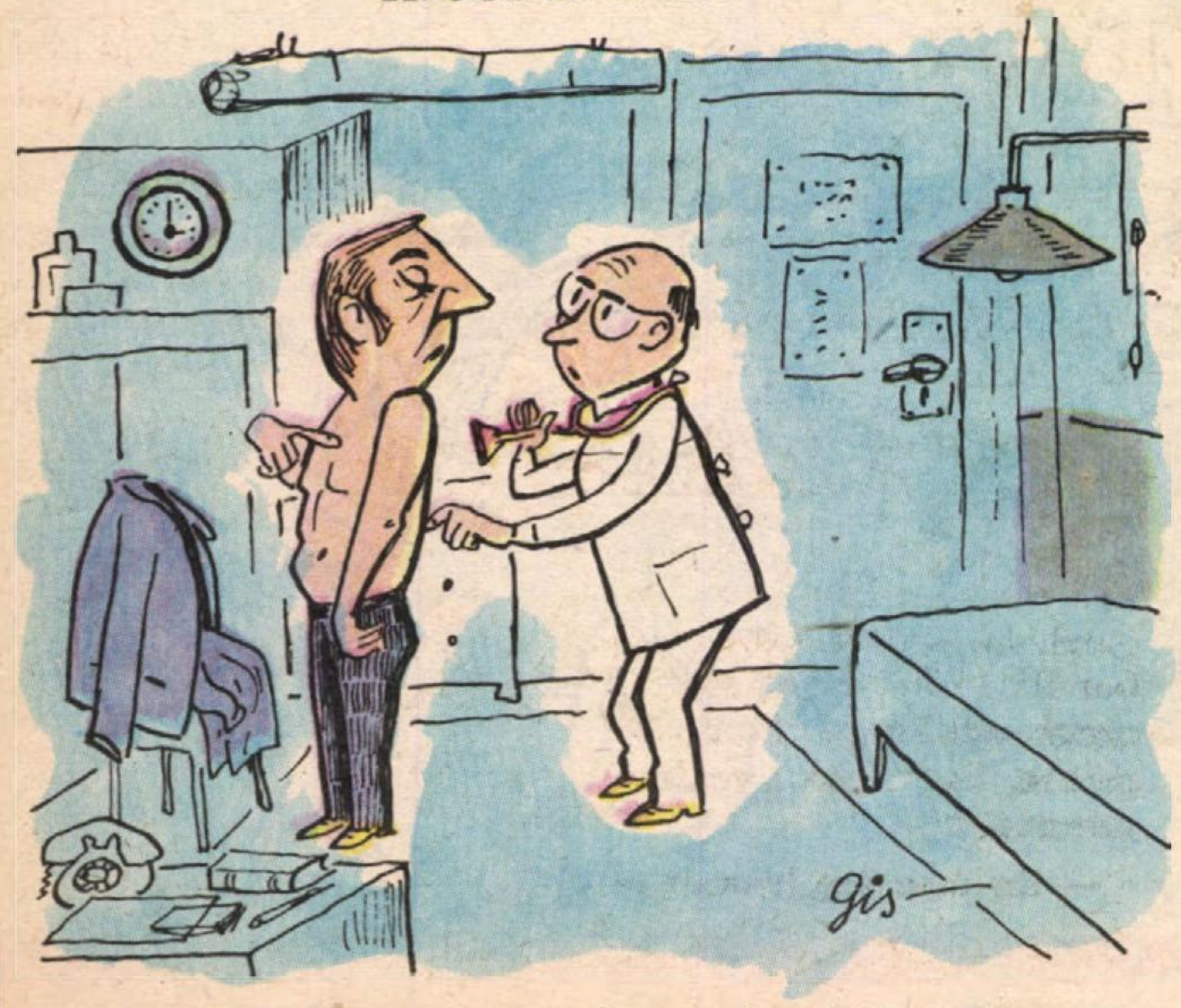
A mama gyanakszik, de két év is eltelik, amikor megtud mindent és ettől kezdve napirenden van a veszekedés. Apu azt mondja, hogy okos asszony ilyesmit nem vesz észre, gyanúja különbenis alaptalan, pedig még Pistike is tudja, hogy nem alaptalan, sőt érti is miről van szó. Már a második gimnáziumba jár és nagyon jól tudja a gyerek, hogy apu mindig ugyanazzal a szőke fiatal nénivel bujkál, nemrég látta őket a Gellérthegyen, amikor suli után a srácokkal felsétált a Búsúló Juhászhoz.

Anyu egyre idegesebb, apu egyre gorombább, már alig beszélnek egymáshoz, Pistike pedig kétségbeesve gondol arra, hogy mi lesz velük, ha apu nem hagy fel a szőke nénivel.

Nagyszerű kezdeményezésnek tartom, hogy a pedagógusok már az iskolában tanítják a diákoknak a családi élet jogi, erkölcsi, szociológiai, egészségügyi és társadalmi ismereteit. De ha nem tévedek, *egynémely szülőt is* meg kellene erre tanítani, esetleg a családi élet elnevezésű tantárgyból pótvizsgára utasítani.

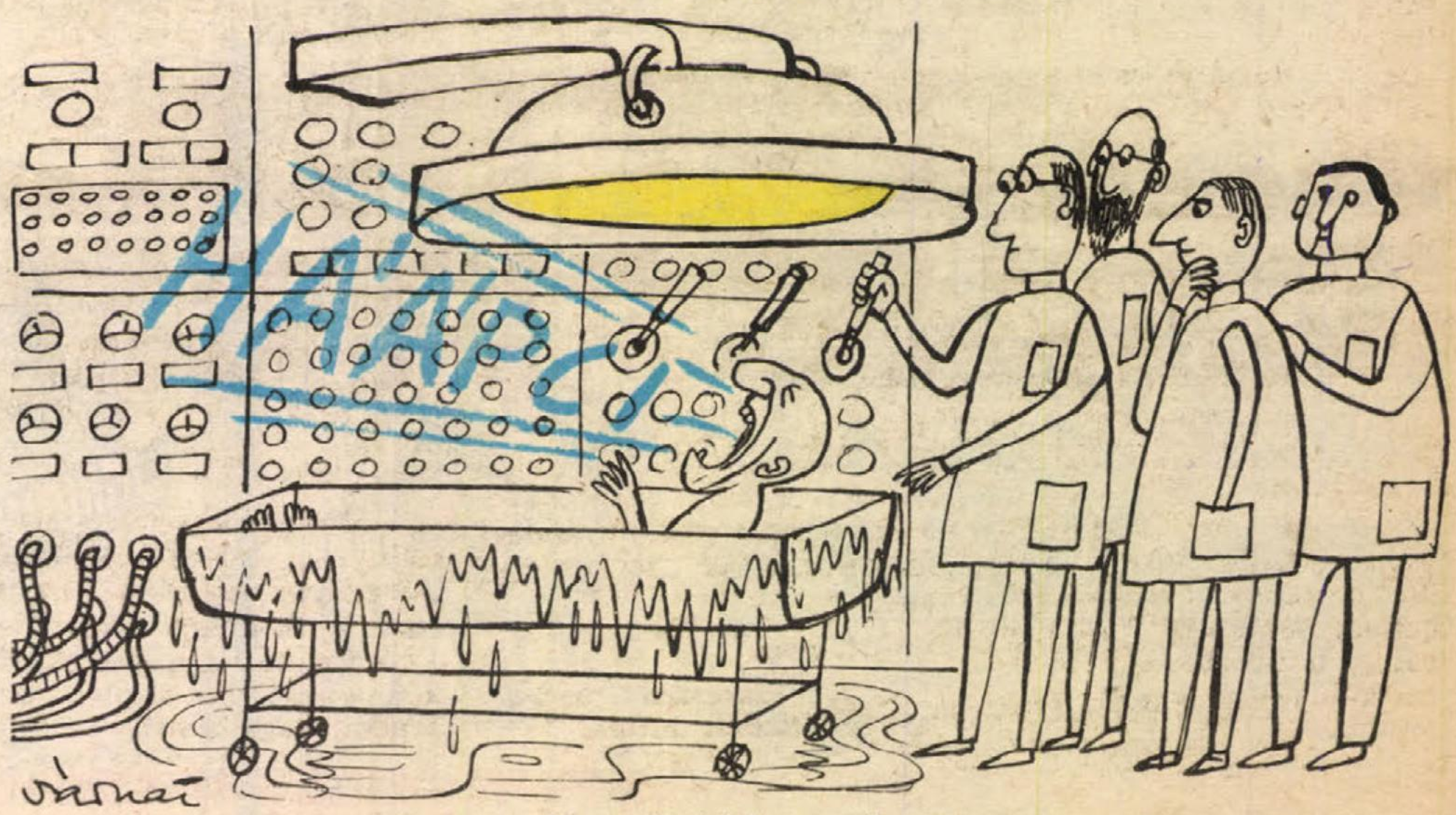
Földes György

ELFOGLALT EMBER

– A főnökömnek itt fáj, de ő nem ért rá idejönni…

KÉP A JÖVŐBŐL

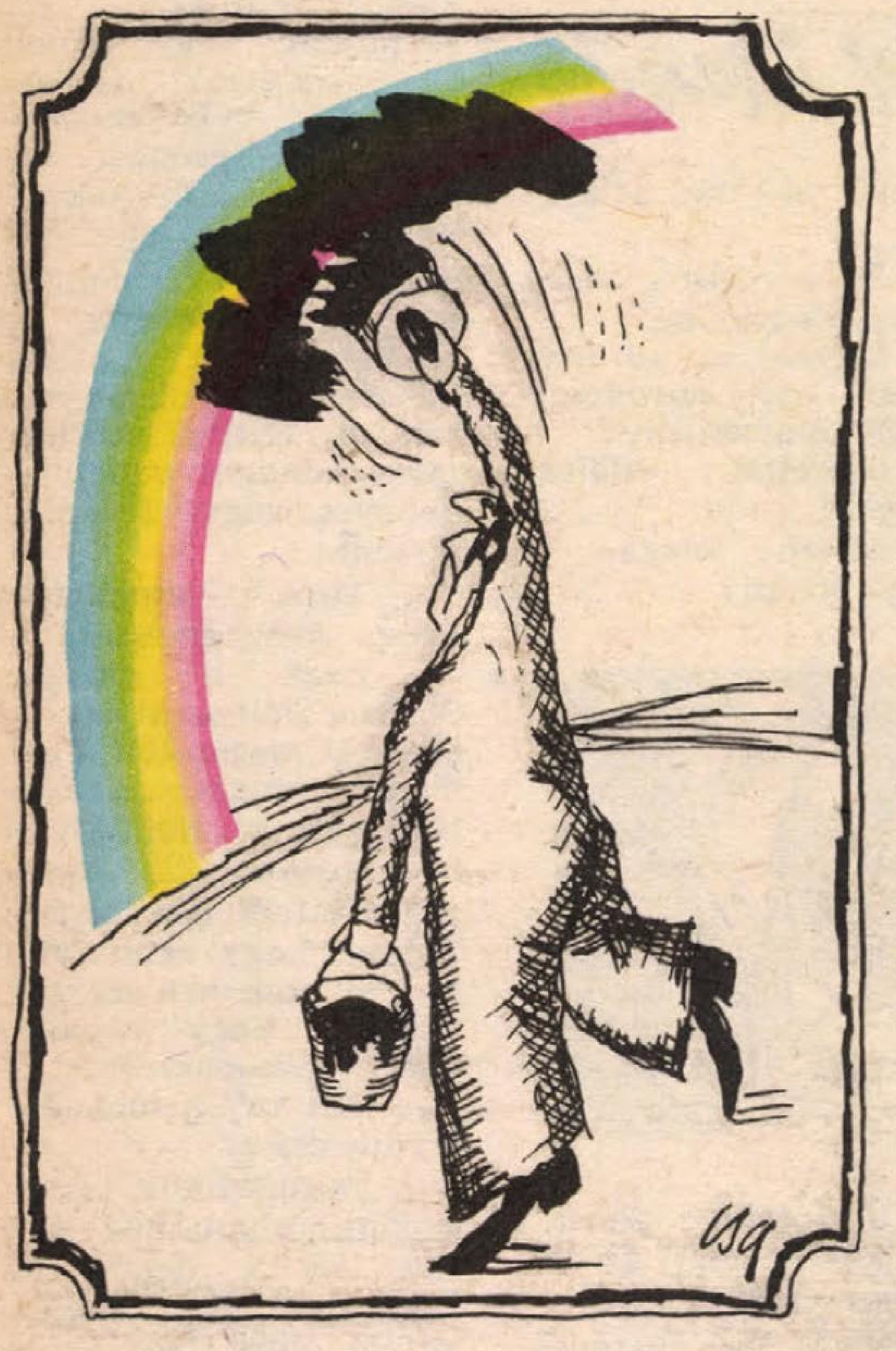
– Hetvenöt évi fagyasztás után…

INDIÁN FELESÉG

– A békepipa elszívása ürügyén egész nap pöfékelsz . . .

PESSZIMIZMUS

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Egészségünkre!

– Ó, kislányom, a Tavasz Tündére. Épp most ébredt, de még nem kelt fel.

– Azért szemtelenkedni nem kell!

– Hindosztán?
– Nem, virágcserép . . .

L. IZMAILOV:

A SOR

Nem volt hosszú ez a sor. Tíz nyugodt, türelmes, mozdulatlan emberből állt. Percekig senki nem szólalt meg. Végül a művészeti bizottság elnöke törte meg a csendet.

— Na és mindez mit jelent? — fordult a szobrászhoz.

— A „Sor" című szoborcsoportom részlete. Az egész sor negyven alakból fog állni . . .

— És miért állnak sorban?

— Bocsásson meg, nem értem . . .

— Miért állnak, mit vesznek?

— Elvtársak, ez csak szimbólum. Lehet, hogy vesznek majd valamit, lehet, hogy már vettek, de az is lehet, hogy nem vesznek semmit. Azt pedig, hogy miért állnak sorban, azt minden néző szabadon dönti el. Az egyik autóbuszmegállót képzel el magában, a másik könyvtárat, a harmadik egy Richter-koncertre jegyet árusító pénztárt . . .

— Richter most Párizsban van.

— Elvtársak, a szobrászművészet sohasem a pillanatnyi valóságot ábrázolja. Richter ma Párizsban van. Holnap Moszkvában. S azt sem tudhatom, hogy száz év múlva miért fognak sorban állni.

— Száz év múlva egyáltalán nem lesz sorbanállás.

— Na és? A zaporozseciek mostanában egyáltalán nem írnak levelet a török szultánnak. Ez azonban nem gátol meg bennünket abban, hogy Rjepin remekművében gyönyörködjünk.

— De miért van itt éppen tíz ember, nem több és nem kevesebb?

— Elvtársak, mégegyszer megismétlem — ez egyelőre csupán egy részlet. Azonkívül nem tizen vannak, hanem tizenhárman, három közülük azonban elment.

— Hová?

— A szomszéd sorba. Azt kisebbnek hitték.

— Szóval ők akkor nem állnak sorban?

— Most nem, de lehet, hogy visszajönnek . . .

— Ha elmentek, elmentek — jelentette ki a bizottság egyik tagja. — Nincs értelme, hogy visszaengedjék őket. Akkor felborul a rend, mindenki bemerészkedik.

— Elvtársak, ez egyáltalán nem tartozik ide. Vitassák meg inkább a mű esztétikai értékeit. Mi a véleményük?

— Azt hiszem — mondta a portréfestő —, hogy az arcok eléggé elmosódottak.

— Ez természetes — mondta a portréfestő —, hiszen második órája állnak sorban.

— Rendben van — egyezett bele a szobrász. — Nem jöhetnek vissza. Álljanak a másik sorban.

— Helyes — támogatta valaki —, különben itt is, ott is megvásárolnák . . .

— Mondja kérem — fordult a szobrászhoz az „Üvegfúvó reggelije" című ismert festmény szerzője —, ez a nő itt a gyerekkel két személyre kaphat az áruból, vagy sem?

— Szerintem — vette át a szót az „Üvegfúvó reggelijé"-nek a szerzője — a sort meg lehet testesíteni egyetlen emberben is, felruházva valamennyi sorbanálló vonásaival. Azt a címet adnám a kompozíciónak, hogy „Az üvegfúvó sorbanállt".

— Én meg azt hiszem — mondta a művészettörténész —, hogy e mű legfőbb hibája a statikus jelleg. Lehet a sor hosszú is, fő azonban, hogy gyorsan mozogjon.

— Azt tanácsolnám az alkotónak, hogy másképpen oldja meg a témát — tette hozzá a fiatal festőművésznő, a nagy csatajelenetek szakavatott mestere. — Nagy szoborcsoportot kellene képezni a telefonon megrendelt áruk szervezett házhozszállításáról.

— Ugyan — tiltakozott az elnök. — Ennek a műnek így is van létjogosultsága. Mit tagadjuk, vannak nálunk még sorok. Persze nem kell ezt negyven figurás kompozícióval felfújni. Úgy gondolom, elég, ha tizen vannak. És a mű címének félreérthetetlennek kell lennie. Például „Sorbanállás az Irodalmi Lapok"-ért. Akkor már nem is tűnik olyan soknak az a tíz ember.

Ennyiben maradtak.

Oroszból fordította:
Barabás Péter

PACA

Dallos Jenő rajzai

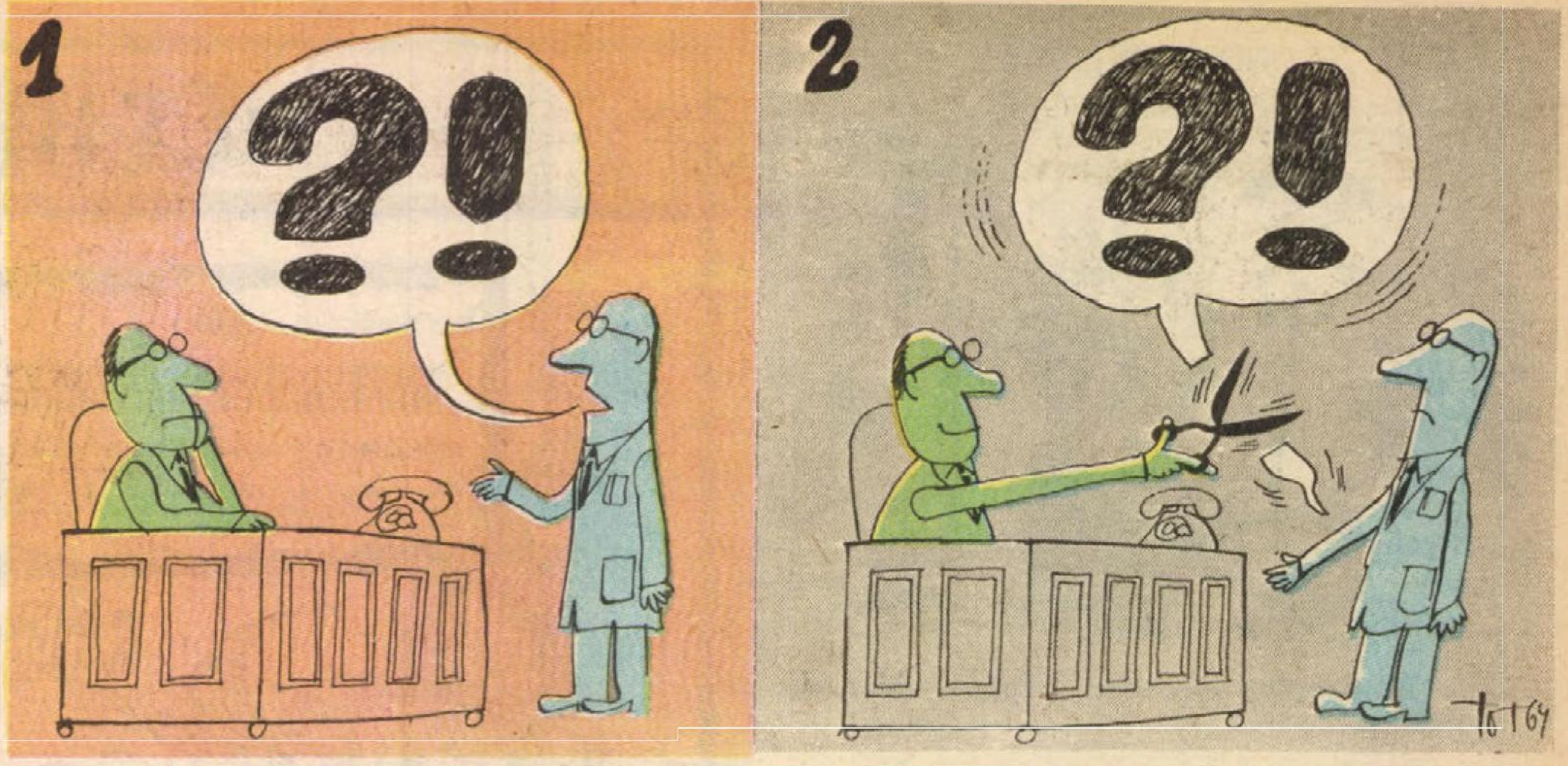
MINTÁS GYEREKRUHA

KISDIÁK

A BÍRÁLAT VISSZA-UTASÍTÁSA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

A főnök szemrehányóan megkérdi a titkárnőjét:

— Hova lett az íróasztalom tetejéről a por? Néhány fontos telefonszámot írtam rá ...

SZÜLETÉSNAPI INTERJÚ

Mint arról a hazai és külföldi sajtóból nem értesültek, közeledik e sorok szerzőjének születésnapja. A félévszázados évforduló korszakos jelentéktelenségére tekintettel különbizottság alakult belőlem, hogy az ünnepségeket előkészítse. A bizottság kidolgozta az ünnepi jelszavakat: „Ezt is megértük!", „Na, milyen érzés?", „Köszönöm, csak megvagyok-", „Alászolgája!"

Születésnapom alkalmából természetesen fogadnom kellett a sajtó képviselőit. Egy újságíró — történetesen e sorok szerzője — kitartóan követett az elmúlt ötven esztendő alatt, nem tágított mellőlem, sőt felajánlotta, hogy a honoráriumot megosztja velem. Nagynehezen kötélnek álltam, így született ez a beszélgetés.

— Hogy van?

— Köszönöm, jól.

— Milyen érzés ötvenévesnek lenni?

— Afölötti örömömet, hogy ilyen szép kort értem el, befelhősíti az a tudat, hogy ezenközben öregebb lettem.

— Van olyan kortársa, akivel szívesen cserélne?

— Van. A Magyar Nemzeti Bank. Ő is éppen a napokban lett ötvenéves. Lám, milyen igaztalan a sors! Egyszerre kezdtük az életet, neki egyetlen írására pénzt adnak, nekem egy egész kötetre sem.

— És van olyan kortársa, akivel nem cserélne?

— Van. A magyar futballválogatott csatárai.

— De hiszen azok még nincsenek ötvenévesek.

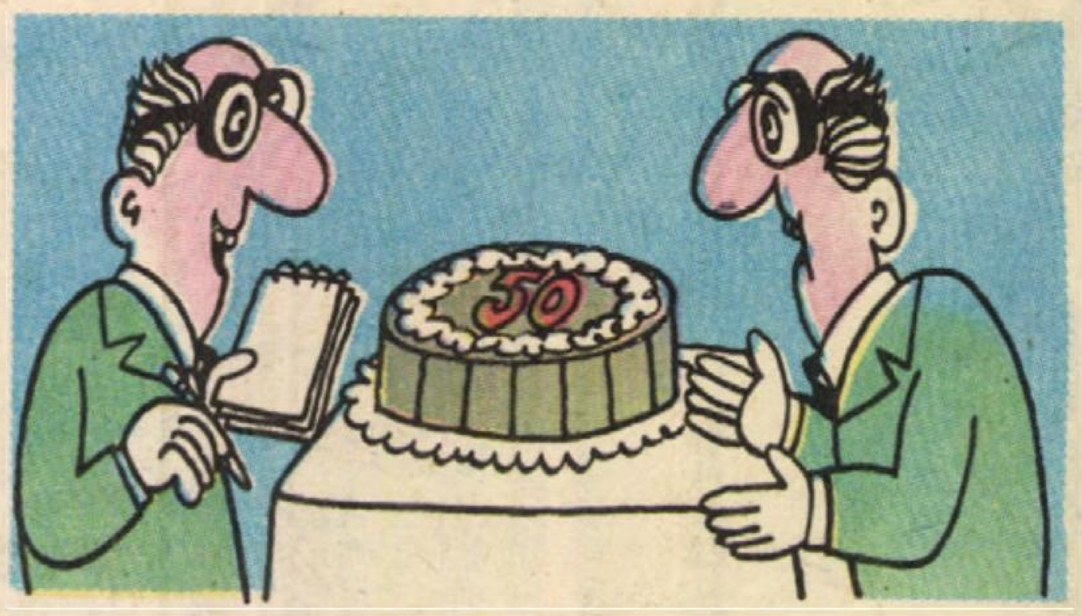
— Pedig azt hittem.

— Mondja, a nőkről mi jut eszébe?

— Az egyenjogúság.

— Csak?

— Hogyhogy csak?

Hát nem ez a legfontosabb nekik?

— Milyen a memóriája?

— A memóriám pontosan olyan jó, mint húszéves koromban volt, de mivel most két és félszer akkora időre kell visszaemlékeznem, az akkori memória már kevés.

— Véleménye szerint, most öreg, vagy sem?

— Mind a kettő. Figyeljen ide, tegnap a buszon egy fiatal srác befelé nyomakodva rámszólt: — Nem menne beljebb öregúr? Ezen annyira meglepődtem, hogy ijedtemben meglöktem a mellettem álló nyolcvanéves bácsit, aki rámszólt: Neveletlen! Ilyenek a mai fiatalok ...

— Ez a mások véleménye. És az Öné?

— Ugyan, ki ad manapság egy korombeli ember véleményére?!

— Szeretné elölről kezdeni?

— Miért. maga el tudja intézni?

— Úgy értem, szeretne húszéves lenni az ötvenéves eszével?

— Nem. És húszéves szeretnék lenni a húszéves eszemmel. Nem szívlelném, ha tüzes ifjonti testemen egy ötvenéves ész zsarnokoskodna.

— Megbánt valamit, amit az életében tett?

— Igyekszem minél többször megbánni, hogy visszagondolhassak rájuk.

— Ön többfelé is utazott. Melyik volt a leghosszabb utazása?

— Tavalyelőtt a Keletiből Szabadkára. Hat és fél órát késtünk.

— Gyorsan múlt el az ötven év?

— Mint a villám. Elmondjam, hogy zajlott le az életem? Hosszú diákévek után megnősültem. Feleségem két gyermeket szült nekem. Amíg odavoltunk dolgozni, a gyerekek felnőttek, leérettségiztek, és megházasodtak. Mikor hazaértem, virággal vártak és felköszöntöttek: Isten éltessen papa, ötvenéves vagy! Hát így történt.

— Mire emlékszik vissza rossz érzéssel?

— Csak a rádióra. Sokszor félbeszakadt az adás, és megszólalt a bemondó hangja: „Kedves Hallgatóink! Rendkívüli hírt közlünk ..." Ezt sose szerettem. Azt tapasztaltam, hogy rendkívüli hírben nem azt szokták közölni, hogy olcsóbb lett a levespaszuly.

— Mit szól a technika fejlődéséhez?

— Fantasztikus. Gyermekkoromban még elég volt, ha a detektoros rádióhoz nem konyítottam, most már az is kevés, ha a komputerhez nem értek.

— Lát valami különbséget a mai fiatalság élete és az öné között?

— Csupán néhány betűnyit. Most hábé, akkor háború. Mindkettő hangos.

— Köszönöm az interjút.

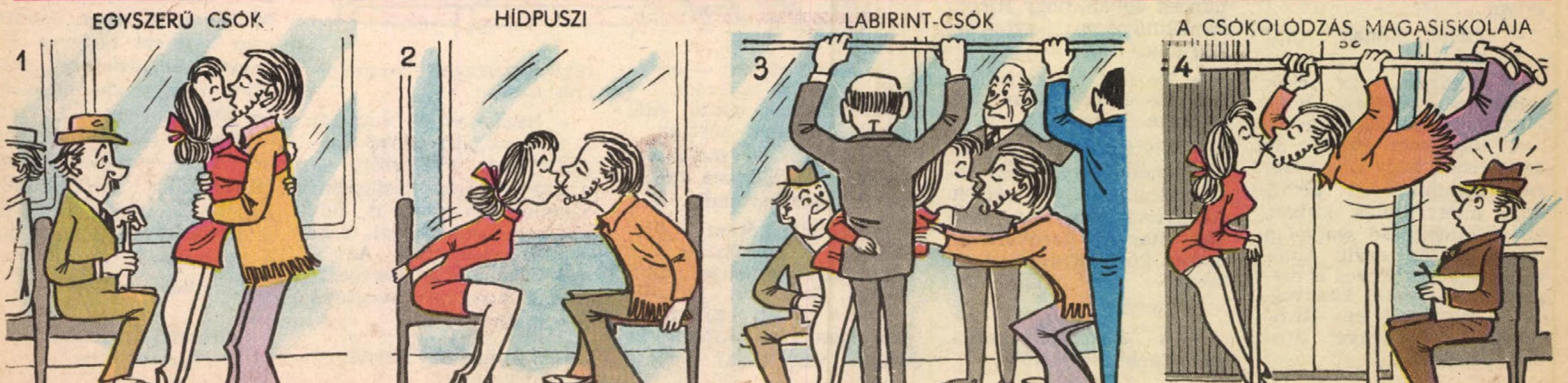
— Szívesen. Maga hűséges társam félévszázada, bár néha kissé terhemre volt.

— Hja, uram, a barátait megválogathatja az ember, de maga-magát nem.

Novobáczky Sándor

CSÓKPARÁDÉ A BUSZON

Schwott Lajos rajzai

ÓVATOS SRÁC

– Eszünk egy fagyit?
– Á, én nem mérgezem magam. Inkább rágyújtok egy szivarra.

ŐSKORI SCI-FI

PSZICHOLÓGIAI REKLÁM

CSÁBÍTÁS

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

MIT, MIKOR, HOGYAN ÉS MINEK — A KISKERTBEN

Csúcsához közeledik a kiskertszezon. Csóriligettől a Cirbolyásárokig boldog tömegek kapirgálják az anyatermészetet. Itt-ott valósággal a török világra emlékeztet a kép, húszan is sínylődnek egy félholdon. Számos levél érkezett szerkesztőségünkbe: adjunk tanácsot a kiskertészkedés legégetőbb problémáira. De még mennyire adunk!

Kérdés: mit termelhetek legjobb eredménnyel a kiskertemben?

Válasz: tapasztalatunk szerint az évelők hálálják meg leginkább és legtartósabban a befektetett munkát. Mint amilyen a Hiacinthus orientalis (jácint), a Tulipa fulgens (tulipán), a Dahlia ciccinea (dália) és főként a Lumbago terribilis (hexensussz).

Kérdés: kiskertemben gyözsös alma, nyüves meggy és töppedt barack terem. Érdemes-e ezekből a nyamvadt gyümölcsökből pálinkát főznöm?

Válasz: feltétlenül érdemes. Egy lavór, darabka rézcső és két vájling segítségével olyan szeszt desztillálhat, amely kiválóan alkalmas a kiskertben élősködő ízeltlábúak konzerválására. Vagy eláll az az ízeltlábú vagy lerészegül az az ízeltlábú. Az ön konzerválásáról viszont az illetékes hatóság gondoskodik, de nagy baj akkor sincsen, mert a kedves felesége hetenként küldhet be tisza fehérneműt.

Kérdés: megpróbáltam felásni a kiskertemet, de már az első óra végére csupa vérhólyag lett a tenyerem. Mit tegyek?

Válasz: ez igazán egyszerű. Vásároljon a bizományiban egy etruszk lovasszobrot és vigye el a megfelelő műemlékbizottsághoz, hogy a kiskertben találta. Ők máris kijönnek a masináikkal és pillanatok alatt felássák a kiskertet, sufnival együtt. Ha nem találnak etruszk lovasszobrot, őket üti meg a guta, ha ne adj isten mégis találnának, akkor önt. Ezzel számolnia kell. Nincs győzelem áldozatok nélkül.

Kérdés: kifizetődő-e, ha kiskertemben selyemhernyók tenyésztésével foglalkozom?

Válasz: minthogy a selyemholmik árát éppen most szállították le, csakis abban az esetben kifizetődő, ha sikerül a kis férgeket néhány egyszerű mutatványra megtanítani. Kötéltánc... fúvószene... kártyatrükk... „Stromboli kapitány és az ő futballozó selyemhernyói" — ez remekül mutatna a cirkusz plakátján, és ön vagyonokat kereshetne.

Kérdés: egészségügyi probléma. Reggel kiállok a napra kapálni, és délre már olyan vagyok, mint a nyúzott virsli. Mit tegyek?

Válasz: termeljen tormát!

Kérdés: helyeslik-e, ha kiskertemben madártenyészetet rendezek be?

Válasz: szívvel-lélekkel helyeseljük. Elsősorban ragadozó madarak tenyésztését javasoljuk, hiszen egy egerésző ölyv tojásáért ma többezer dollárt is megadnak a feketepiacon. Amellett nagyúri gesztusnak számítana, és barátai körében osztatlan elismerést keltene, ha reggelire a kőszáli sas tojásaiból készült rántottával örvendeztetné meg őket. A nyersanyag begyűjtéséhez azonban ágyút is vigyen magával, arra az esetre, ha a terebélyes anyamadár netán rosszallásának adna kifejezést. Általában azonban nincs mitől tartania, ezek a rideg szárnyasok is megszokják az ember közelségét. Hallottunk például olyan kondorkeselyűről, amely a gazdája kezéből evett. Hol egy mutatóujjat, hol egy hüvelyket...

Kérdés: kis hegyi telkemen se kút, se csap. Messziről hordom a vizet egy rocskában. A hosszú úton azonban a felét kilötyögtetem, a felét megiszom. Mit tanácsolnak?

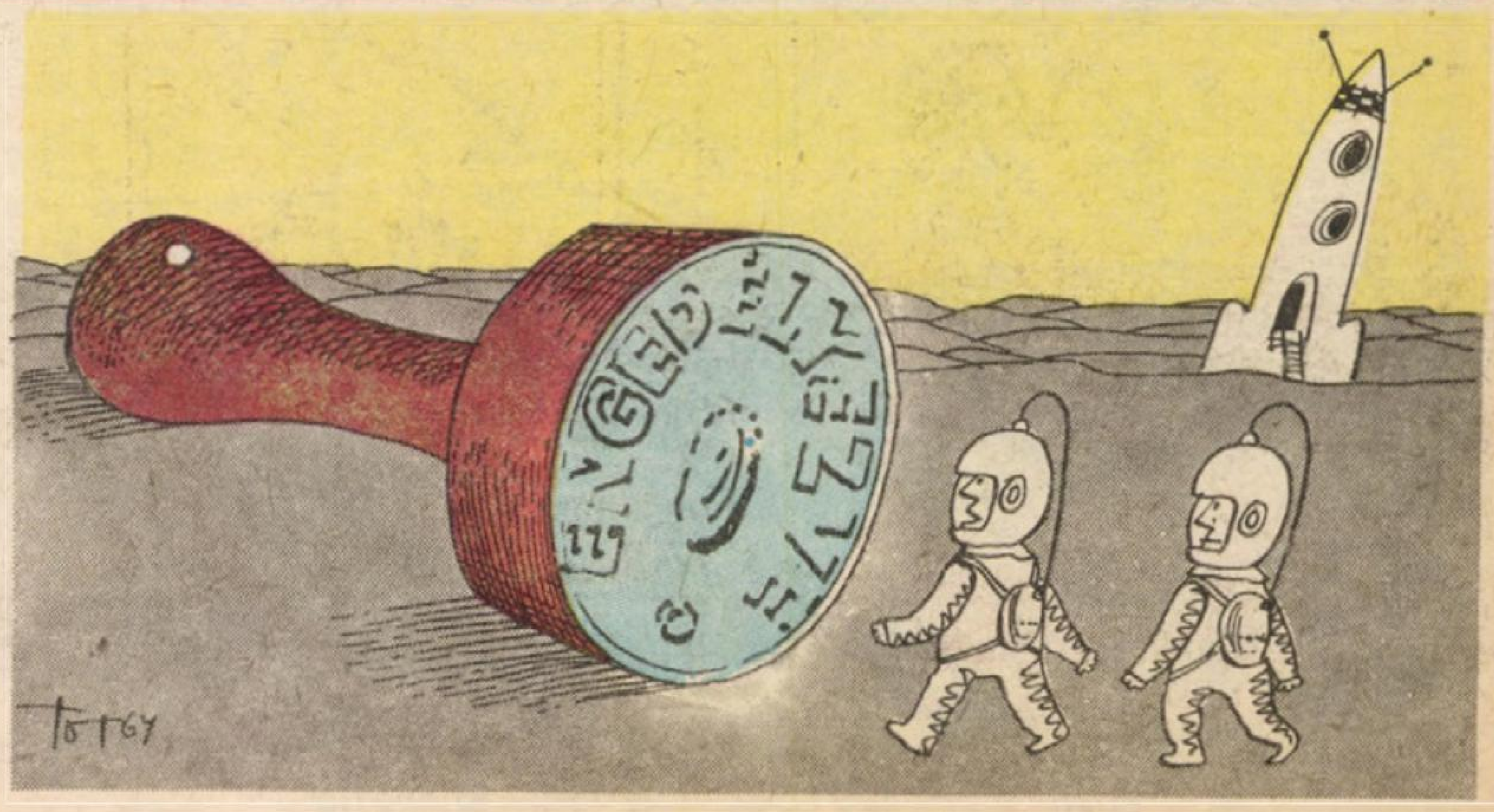
Válasz: két javaslattal szolgálhatunk. 1. Álljon ki a kiskert közepére, fordítsa arcát az ég felé, és kiáltsa hangosan a divatos slágerral: „Add mááár uram az esőőőt!" A többit ki kell várni. Vagy adja, vagy nem adja. 2. Vásároljon vízhordó pónilovat. Ha megfelelő kezest állít, lovásárlás céljára személyi kölcsönt is kaphat az OTP-től. Itt azonban további két mozzanatot kell figyelembe vennie: a) elég kezes-e a ló? b) elég ló-e a kezes?

Utóirat: két kiskert között — műveljük néha önmagunkat is.

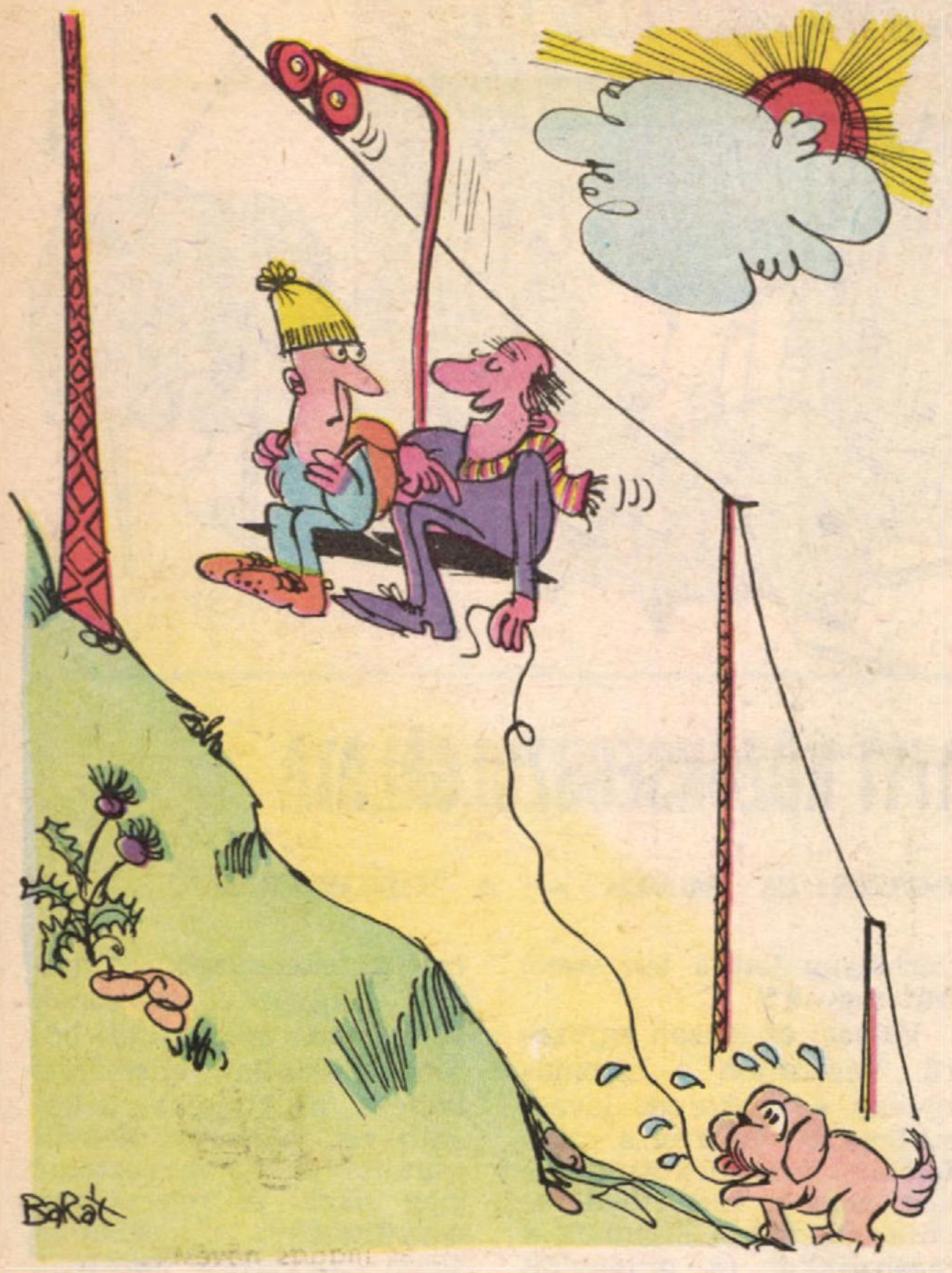
Peterdi Pál

MEGLEPETÉS AZ ŰRBEN

– Úgy látom, magasabbrendű civilizációra bukkantunk!

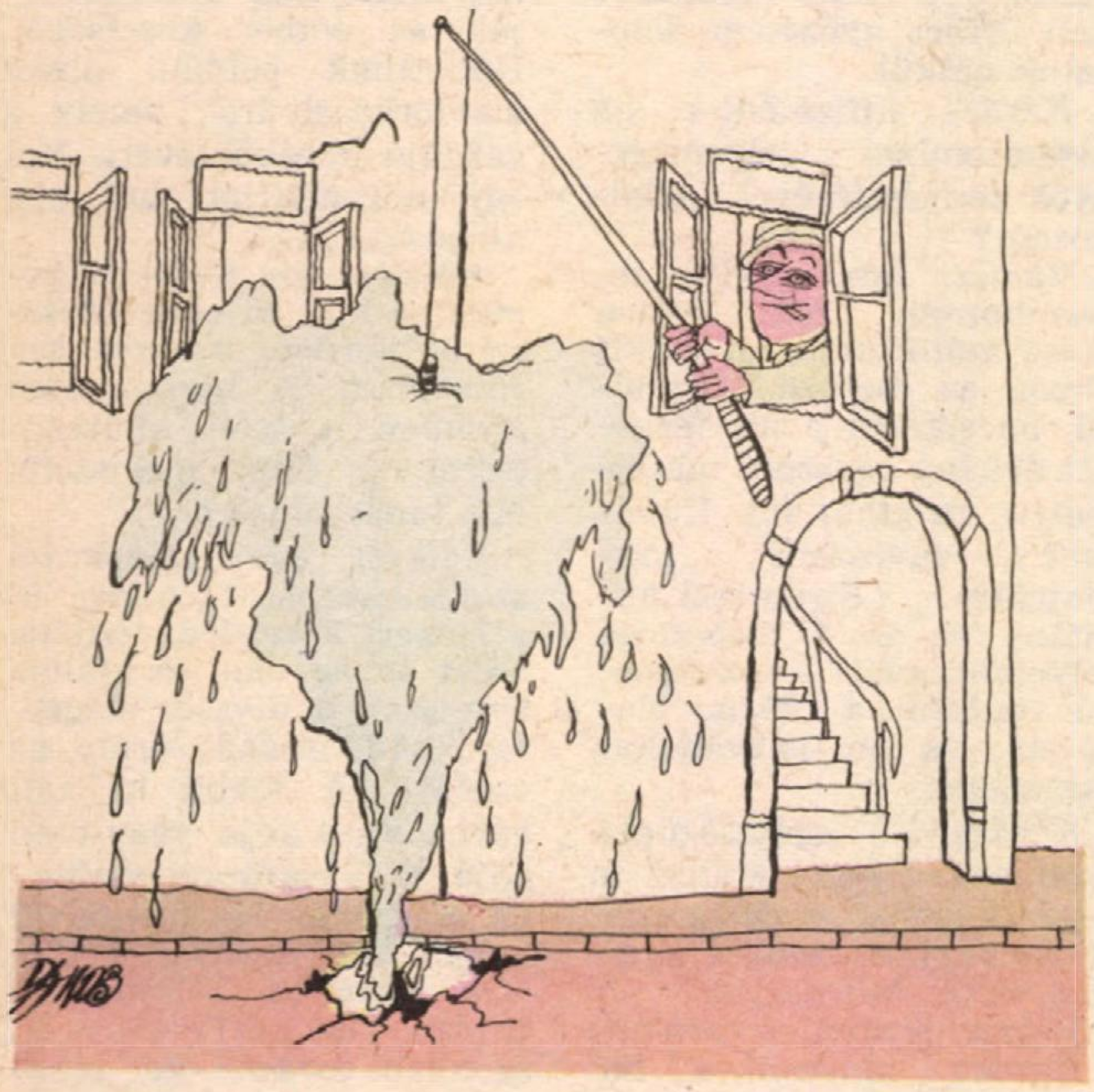

ÁLLATBARÁT

– Amikor csak tehetem, kijövök a kutyussal sétálni...

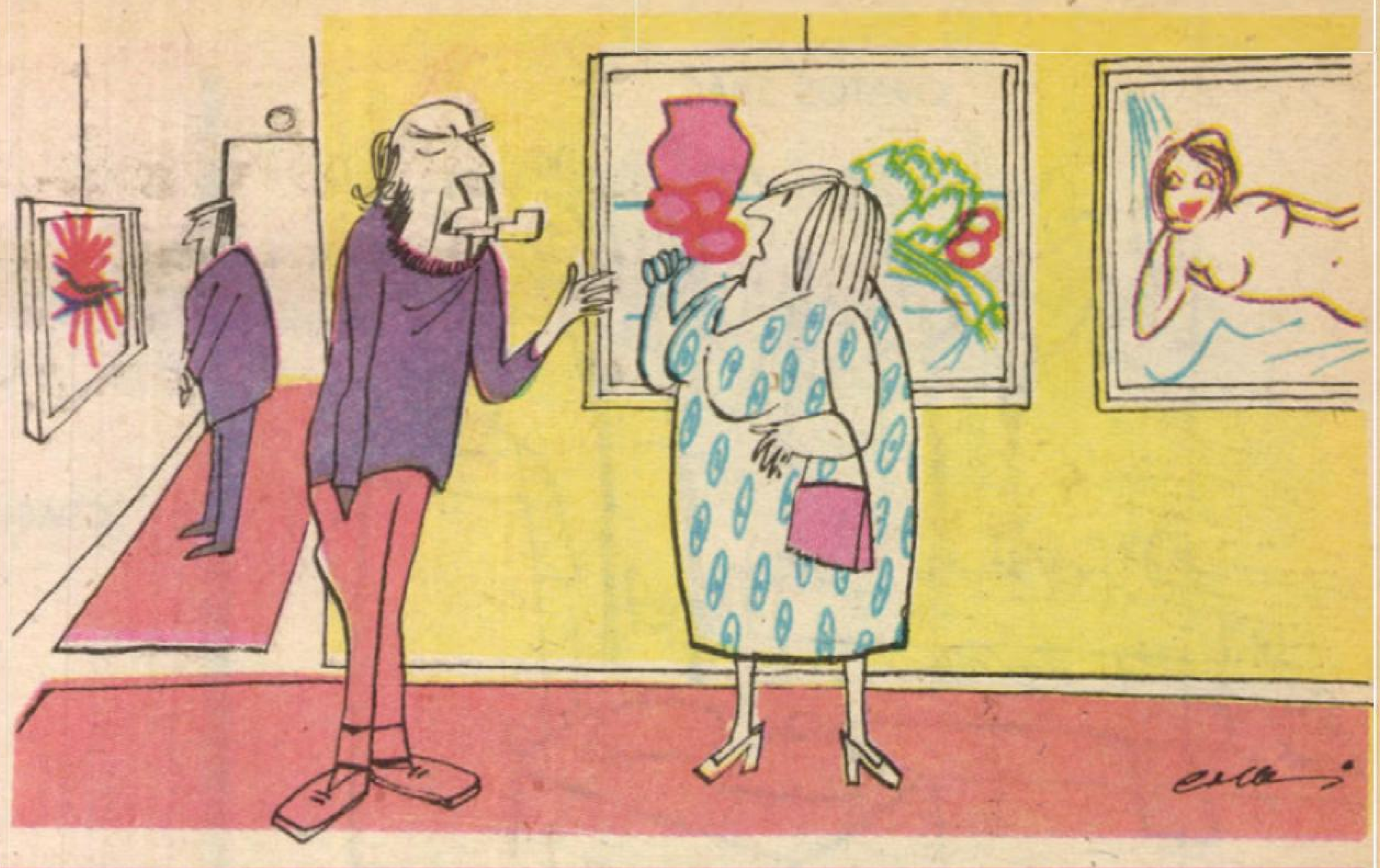
CSŐREPEDÉS

KIÁLLÍTÁSON

– Ilyen drága ez a csendélet?

– Ha sokallja, asszonyom, vegye meg a Zöldérttől!

SZIGET

Szerbusz — mondtam —, leülhetek? Dénes felnézett a presszóasztalka mellől, tűnődve gusztált egy darabig, aztán kegyesen intett.

— Tessék, neked kivételesen megengedem, hogy rövid időre horgonyt vess. Egy huszast fizetsz. Szigeti belépő.

Megdöbbenve ereszkedtem le a székre. Lehorgonyzás? Huszas? Szigeti belépő! Megőrült ez a szerencsétlen?!

— Eszemnél vagyok — mosolygott rám, minthogy kitalálta a gondolatomat —, sőt, pompásan érzem magam a szigetemen.

— A micsodádon?!

— A szigetemen. Tudod, hogy nem vagyok dollármilliomos, még forintmilliomos sem. Viszont régóta vágytam egy viszonylag lakatlan, de összkomfortos szigetre. Olyanra, amilyeneket némely kapitalista pénzeszsák vásárol magának az Atlanti-óceánon, Florida magasságában, vagy a Mexikói öbölben, esetleg Hawai környékén. Azért, hogy védve legyen minden modern környezeti ártalomtól, zajtól, tévé-híradótól, hogy nyugodtan, kényelmesen és biztonságban pergethesse le hátralévő éveit. Szerinted az én hivatalnoki fizetésemből valaha is össze tudtam volna spórolni egy ilyen sziget árát?

— Nem — feleltem határozottan —, még ha a nyereségrészesedést is beszámítom, belátható időn belül nem vehetnéd meg magadnak.

— Úgy van. Anyagilag nem ment volna a dolog. Viszont erős akarattal és szárnyaló képzelettel én a lelkemben teremtettem magamnak egy ilyen szigetet. Egy hordozható szigetet. Három napja ezen élek. Pompásan.

— Kifejtenéd ezt részletesebben?

Széles karmozdulattal körbe mutatott.

— Nézz csak szét. Délutánonként többnyire idehozom a szigetemet ebbe a presszóba. Egyszerű önhipnózis. Az oszlopok — pálmafák, cédrusok. Az ocsmány ricsaj — a tenger andalító zúgása. A vendégek — tarkatollú papagájok, kolibrik, sütkérező gyíkok, cerkóf majmok. Nálam tűző trópusi Nap ez a piszkos csillár. Érted? Akaraterő plusz fantázia.

— Jó, jó, de innen előbb-utóbb hazamégy!

— Persze, szellős, árnyas bungalómba, a Luther utca nyolcba. Mert a szigetemet viszem magammal. Otthon a függöny — moszkitóháló, a feleségem egy benszülött szakácsnő, benszülött küldöncök a gyerekeim, bennszülött sámán az anyósom. Egyszerű, jóindulatú emberek. Keveset érintkezünk egymással, mert nem ismerem a nyelvüket. Eszményi állapot.

— És napközben? A hivatalban?

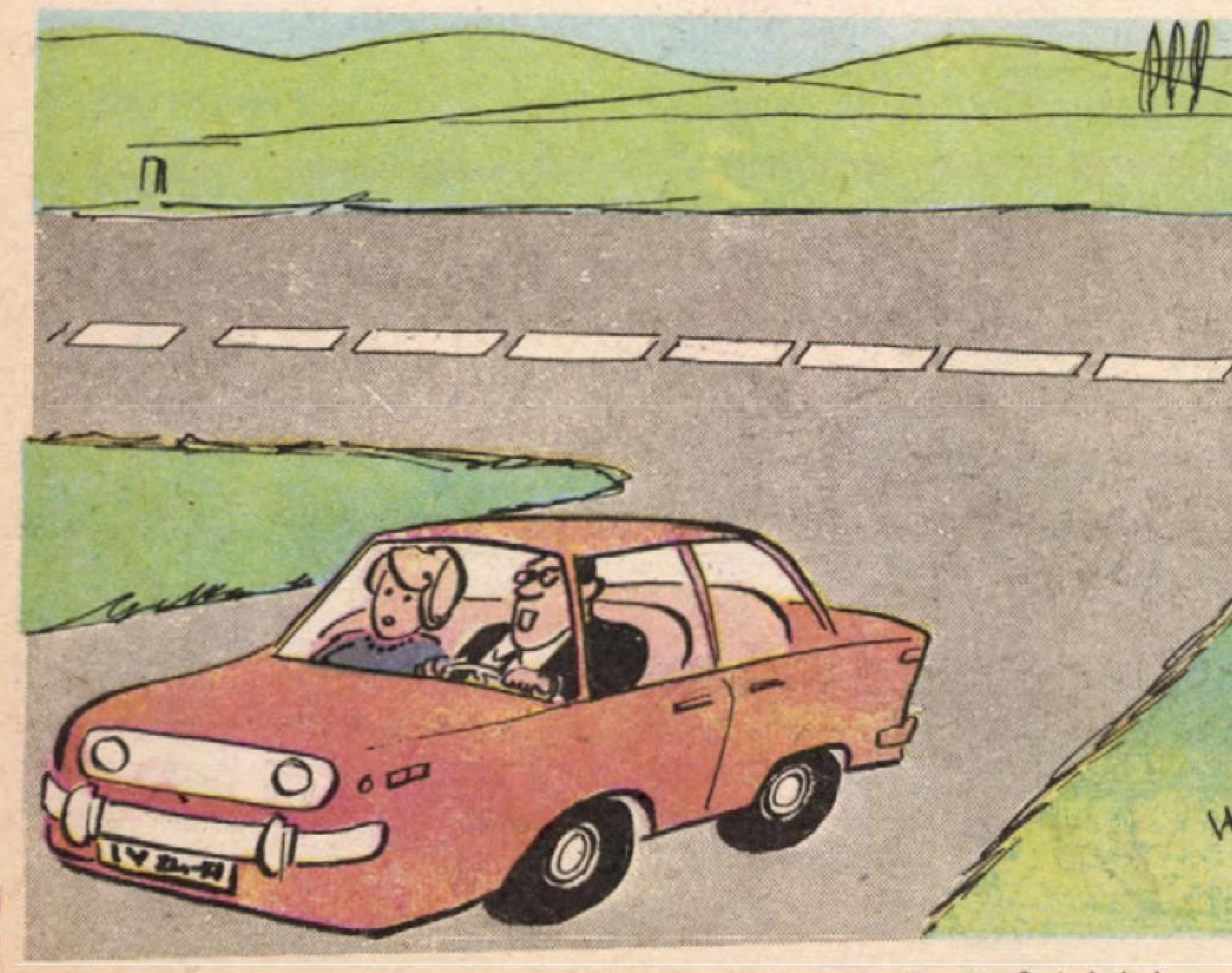
— A munkahelyem a szigetemnek bozótos, sziklás, kissé zordon része, de annak is megvannak a maga szépségei. Ott tűnik föl a legkevésbé, hogy nem veszek tudomást a tényleges környezetemről, hogy nem válaszolok a hozzám intézett kérdésekre, hogy átnézek az ügyfeleken... Szóval mondhatom neked, amióta ezen az én hordozható szigetemen töltöm napjaimat, ugrásszerűen javult a közérzetem, teljesen megnyugodtak az idegeim, fiatalabbnak és egészségesebbnek érzem magam, mint valaha... És most ide a huszast, amiért neked kivételesen megengedtem, hogy kiköss a szigetem bársonyos homokpartján.

Sajnálkozva tártam szét a karom.

— Félreértés forog fent. Én nem fizethetek neked. Én ugyanis nem luxusjachton érkeztem a szigetedre, én egy szerencsétlen hajótörött vagyok, akit a vad vihar, a tomboló hullámok szeszélye egy szál alsóban sodort ide, a szigetedre. Szintén önhipnózis... Úgy, hogy még a kávémat is neked kell kifizetned...

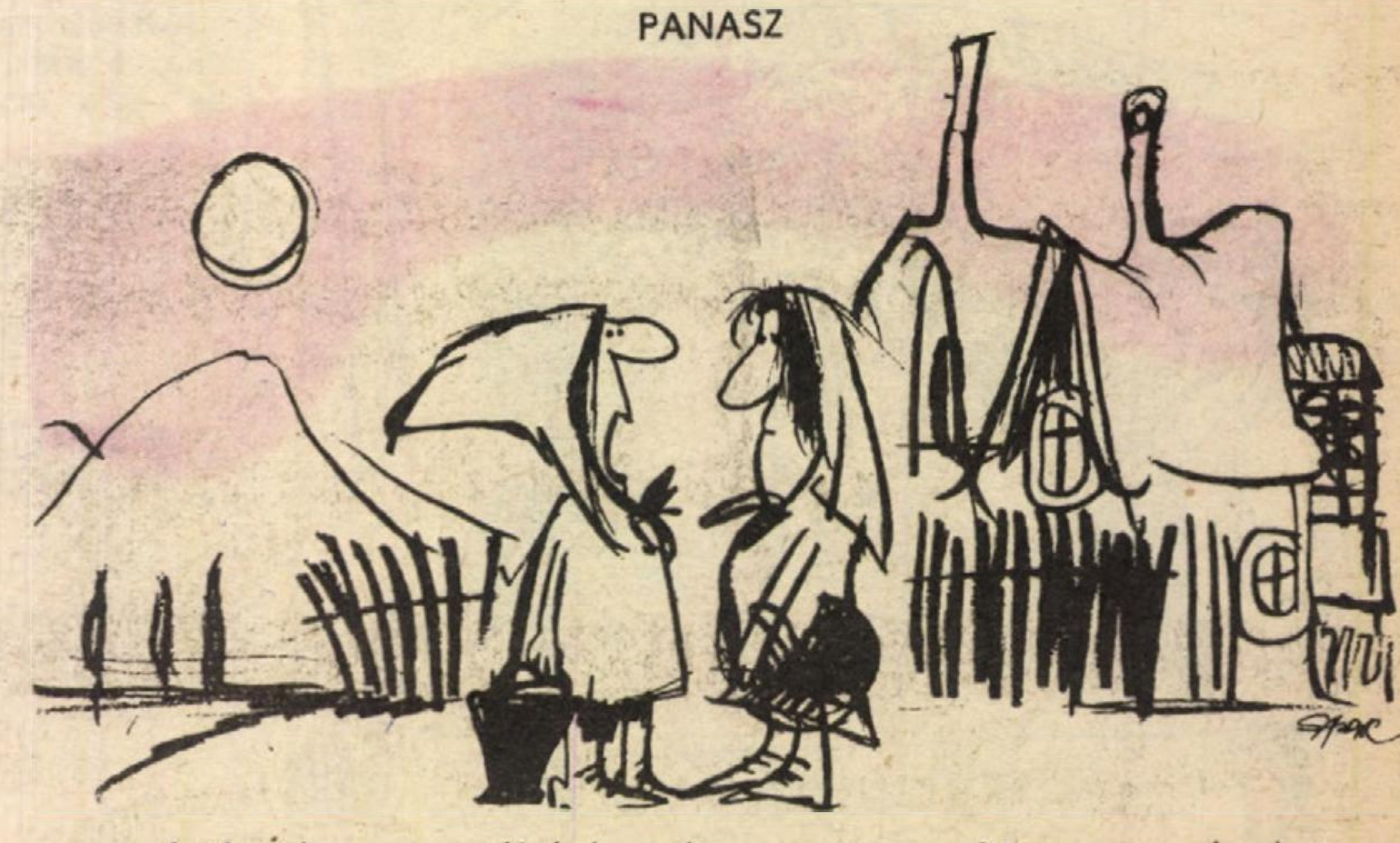
Kürti András

PARKOLÁSI GONDOK

– Egy kicsit vissza kell sétálni a Pesti Színházig.

PANASZ

– Aztán olvasom az újságban, hogy most meg itt van a nyakunkon az a fránya parkolóhelyhiány...

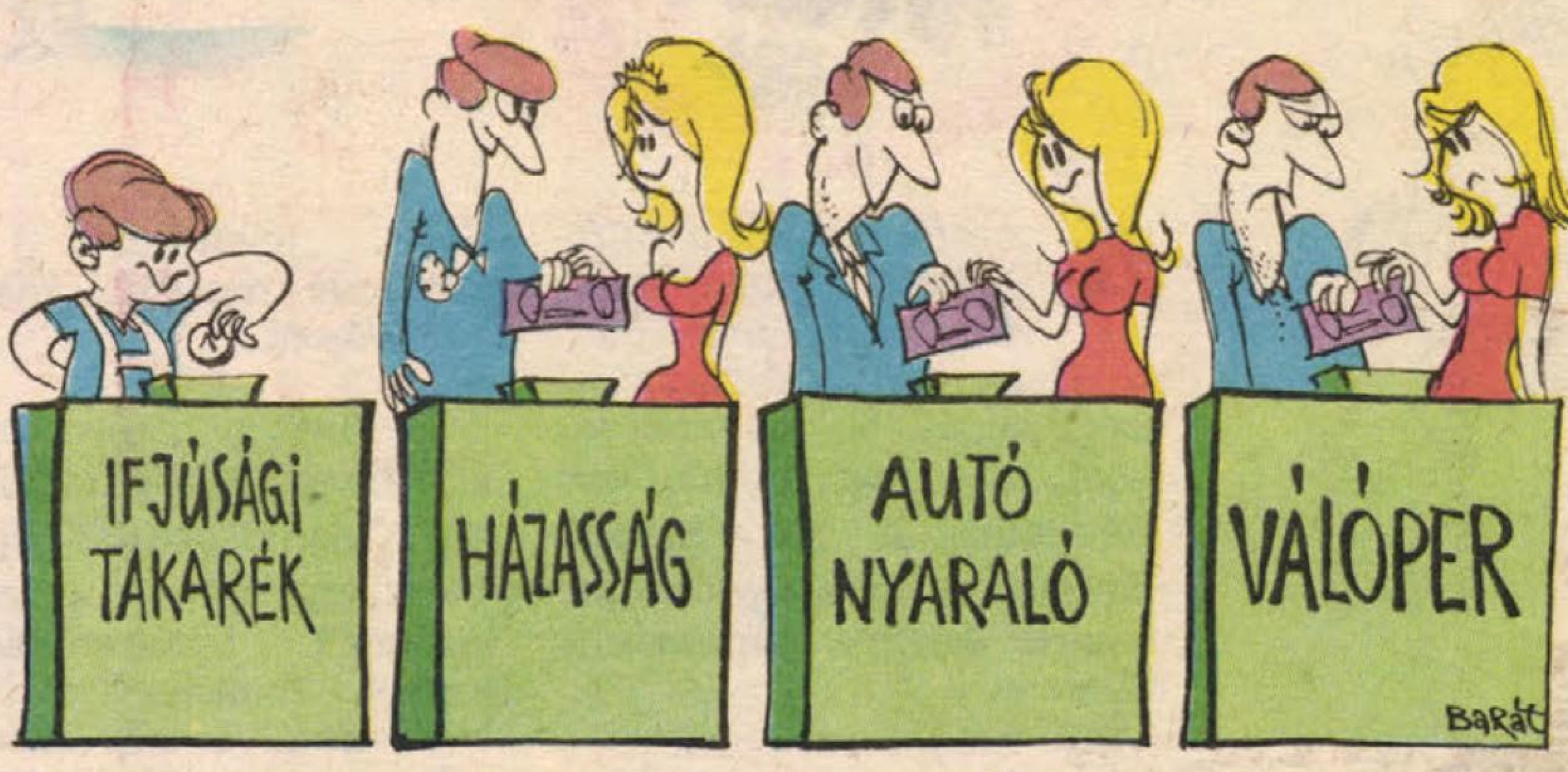
Megkérdeztük rajzolóinkat:
Mit tanulhatnának az ifjúságtól?

Várnai György:

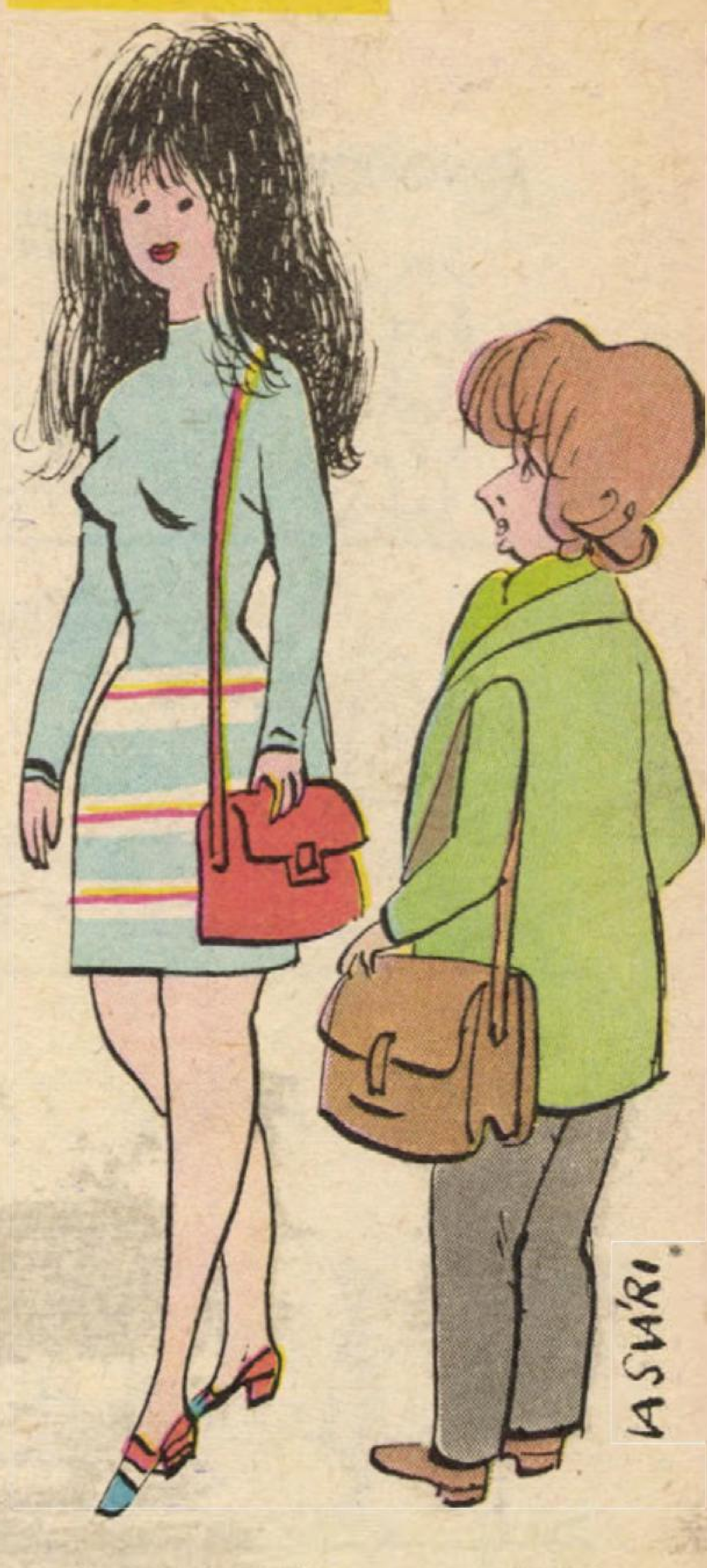
– Az elegáns öltözködés titkát.

Barát József:

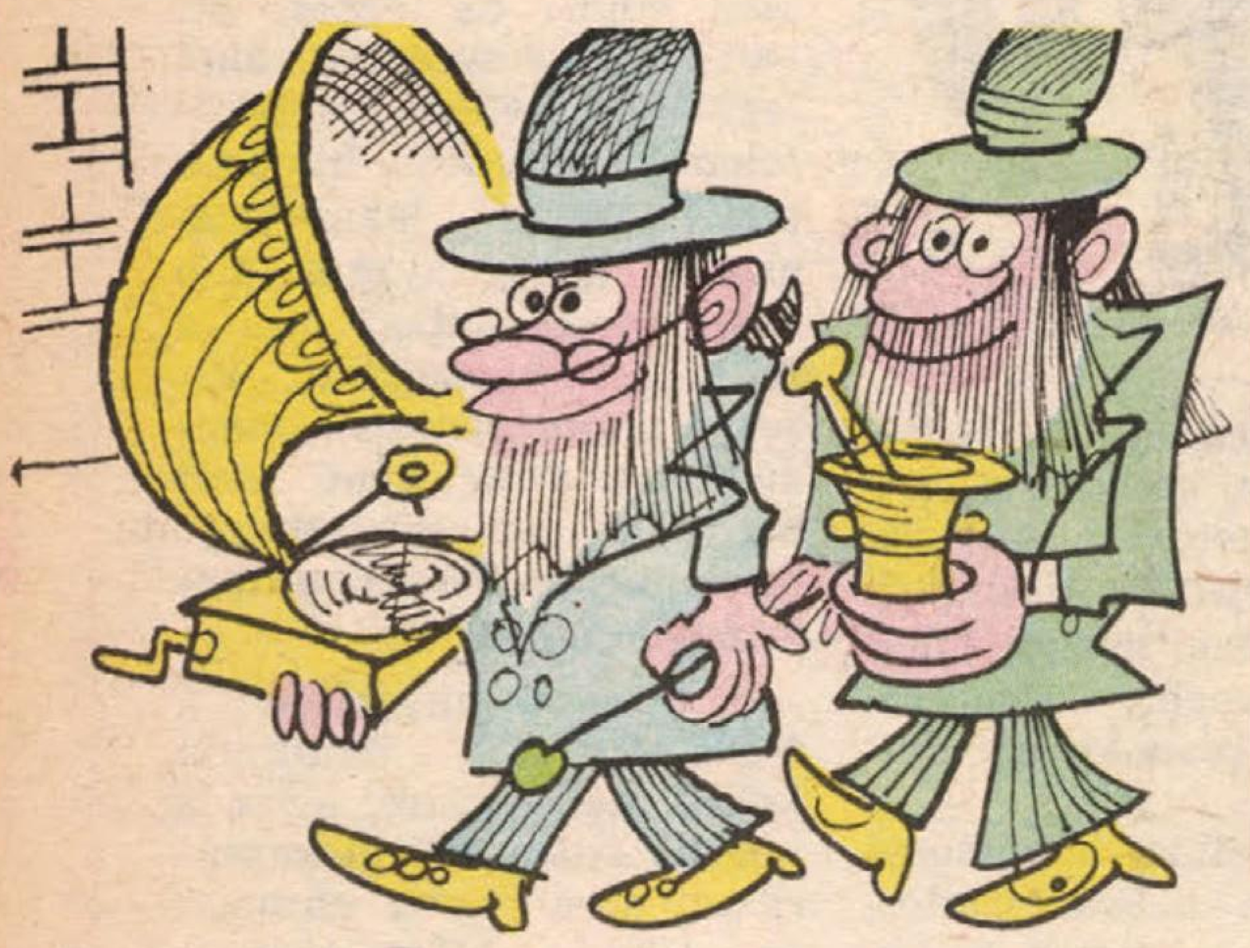
– Takarékosan élni.

Vasvári Anna:

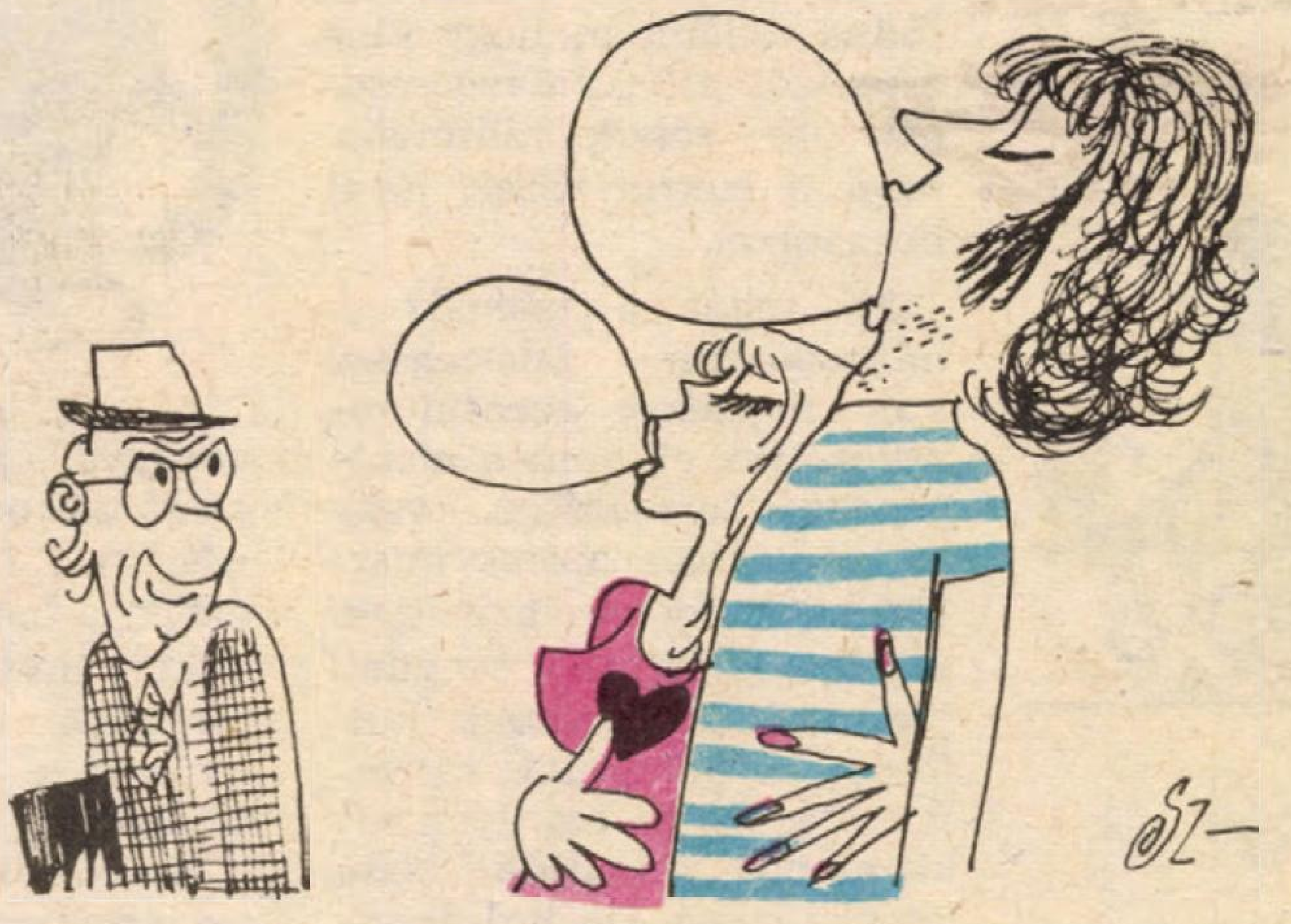
– Fiatalságot és magas növést . . .

Fülöp György:

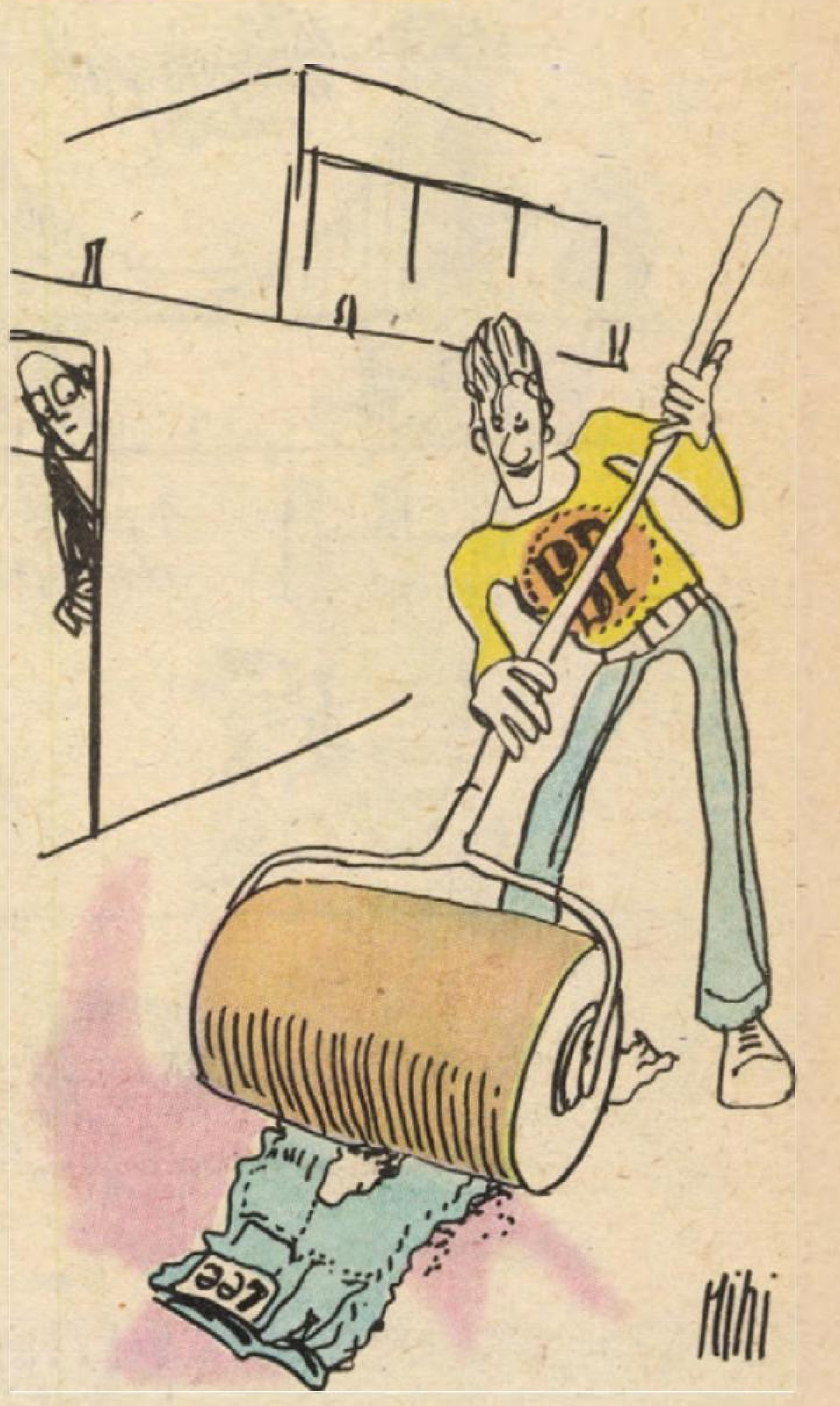
– A múlt tiszteletét.

Szűr-Szabó József:

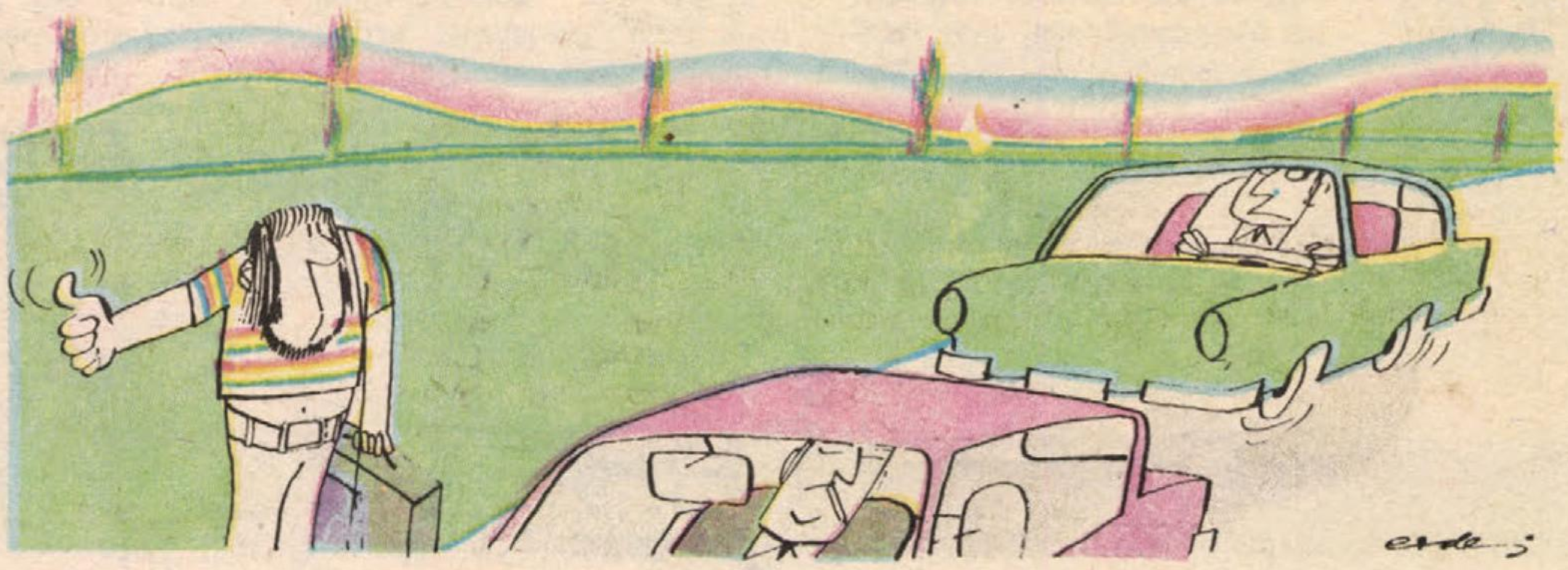
– Hogyan tudnám én is így felfújni a rágógumit!

Hegedűs István:

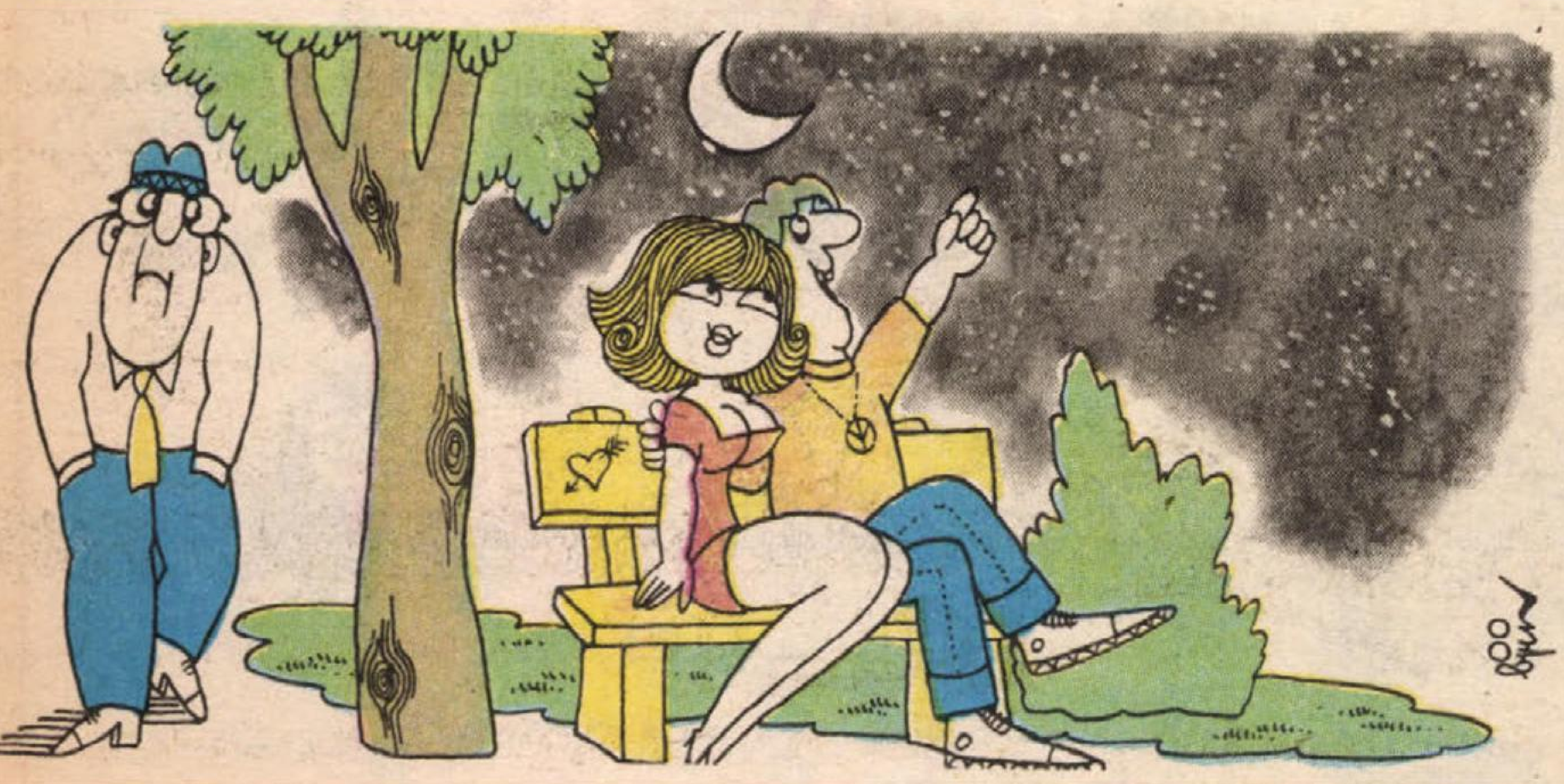
– Azt, hogy miképpen kell a farmert jól bekoptatni.

Erdei Sándor:

· Türelmet.

Balázs-Piri Balázs:

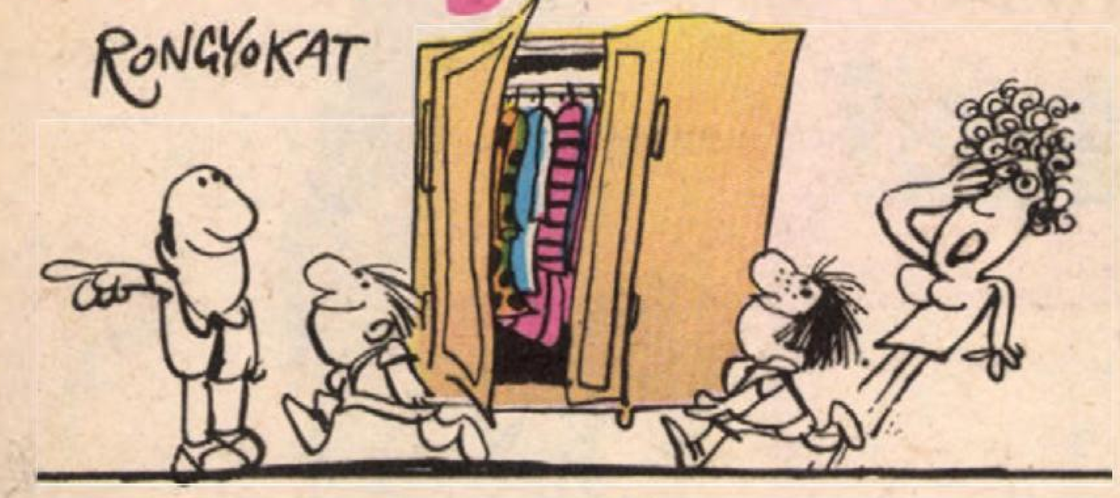
– Csillagászatot.

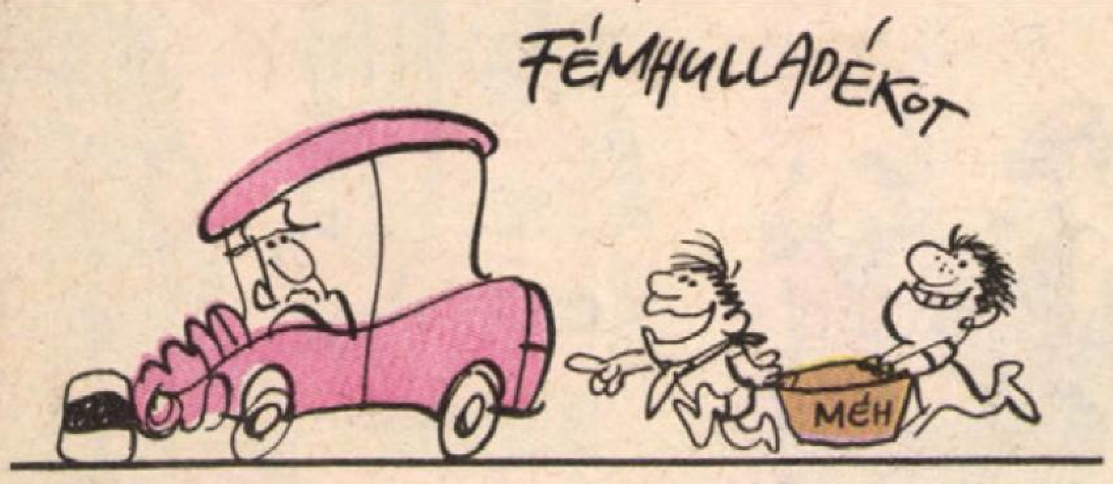
Endrődi István:

– A fesztelen viselkedést . . .

MIT GYŰJTSÜNK?

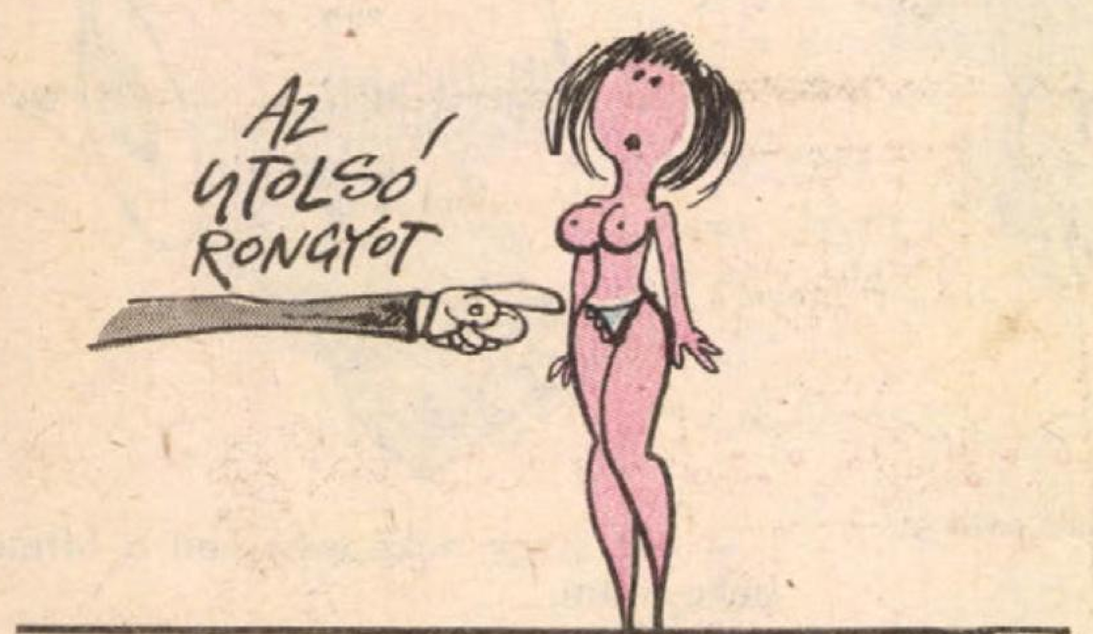

MIT NE GYŰJTSÜNK?

Radványi Barna és Sajdik Ferenc riportja:

KÖRÜLNÉZTÜNK A MÉH-NÉL

A mesék mindig a valóságból táplálkoznak. Az ismert motívum: az Üveghegy is bizonyára azért került be a mesékbe, mert már mesemondó őseinknek is sok gondot okozott a visszaváltatlan üvegek heggyé tornyosuló halmaza.

Hát még mennyit kínlódik beválthatatlan üvegeivel a ma embere! Mennyire örül, ha talál valahol egy elhagyatott grundot, ahová az éj leple alatt leviheti azokat. Pedig ha tudná a jámbor, hogy kincset szór el! Az üvegcserepet úgy veszik külföldön, mint a cukrot. Csak jóval drágábban.

Mi tehát a teendő? A háztartásban feleslegessé vált üvegeket ezentúl ne tékozoljuk el, hanem mosógépben, húsdarálón, vagy rézmozsárban zúzzuk miszlikekre, majd ha már több vagonnyi darált üvegünk van otthon, utazzunk külföldre és keressünk rá vevőt. Persze, ha ezt ilyen kiki alapon csináljuk, kissé körülményes. De ha mondjuk valamelyik cég vállalkozna, csak úgy mellékesen, egyéb teendői mellett, az üvegdarálásra, nem járna rosszul vele. Ha akad ilyen jelentkező, nagy örömmel fogadják majd a MÉH-ben.

* * *

A ronggyűjtésre ösztönző érvek közül szerintem az a leghatásosabb, hogy a bankjegypapír is a textilhulladék felhasználásával készül. Bankjegy-körökben közszájon forgó mondás: „Rongyból vagyunk —

ronggyá leszünk!" (Egyrészt akkor, amikor a férj néhány „rongyot" vásárol értük a nejének; másrészt akkor, amikor hosszú körforgásuk végére ronggyá nyűnek a kezünkben, zsebünkben.)

Nem véletlen hát, hogy az argóban a százforintos az „rongy", az ezres pedig „lepedő".

Hogy a ronggyűjtés mennyire össznépi érdek (már csak a bankjegyipar nyersanyagellátása miatt is), azt főként hó végén érzi át az ember, amikor már nincs „lepedő" a zsebben, hanem legfeljebb csak néhány „kapricpárna" (azaz zöldhasú tizes) árválkodik ott...

* * *

Hulladékban (vagy finomabban szólva: másodnyersanyagban) mind gazdagabb ország leszünk, ám egyre nehezebb lesz megszabadulnunk tőle. Pesten két évvel ezelőtt még 160 MÉH-fiók volt, ma már száz sincs. És éppen ott van a legkevesebb, ahol legjobban kellene: a lakótelepek környékén, hiszen a pici házgyári lakásokban nagyon nehéz huzamosabb ideig társbérletben élni a felesleges kacatokkal. Viszont ahhoz senkinek sincs gusztusa, hogy hóna alatt két bála papírral kilométereket gyalogoljon a legközelebbi MÉH-ig.

Nincs más megoldás: a MÉH-eseknek tanulniuk kell a méhészektől. Azok is mindig oda viszik a kaptárakat, ahol éppen virágzik az akác. A MÉH átvevőhelyeit is mobilizálni kell, s mindig oda röppenni velük, ahol éppen legszebben virul a hulladék...

SZILÁNKOK

KARAKTER

X., ha azt látja, hogy gyengébbet vernek, bátran odaáll az ütlegelők közé.

*

KRITIKA

— Milyen az új krimi a moziban?

— Ha elvesztette a ruhatári számát, akkor sokat izgulhat majd a film alatt.

*

GYENGE MÉRKŐZÉS

Az első félidő végén a közönség fele és a csatár hazament, mert unták a meccset.

ÍRÁS

Y-nak csak azért jelennek meg az írásai nyomtatásban, mert a kézírását képtelenség elolvasni.

NEHÉZ ESET

— Nem bánom, Pista, ha megcsókol, de szigorúan tartsuk be a két lépés távolságot...

*

SZÉPLÉLEK

— Mondja, egy költő mennyit tud összehozni havonként?

*

ELŐRELÁTÓ SZÜLŐ

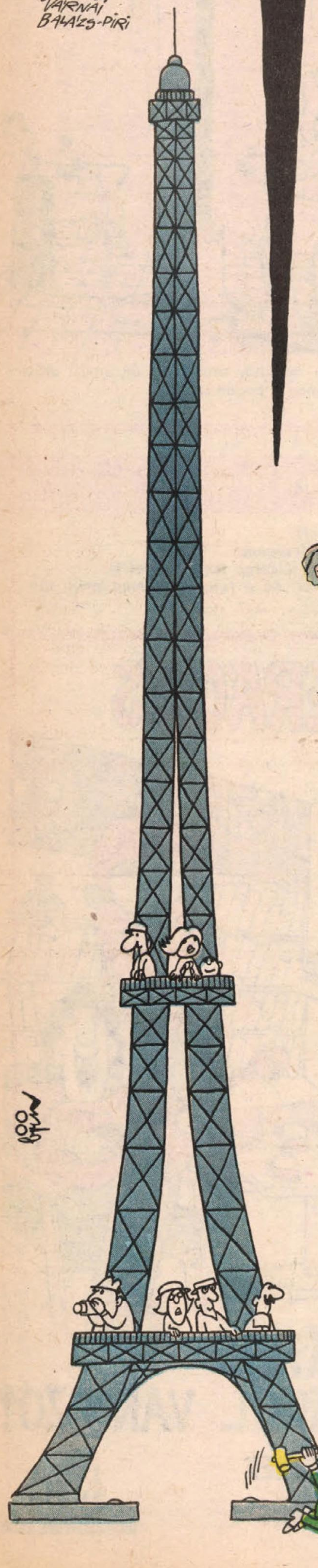
— Én már most felpofoztam a lányomat azért, amit majd a nyáron művel a Balatonnál.

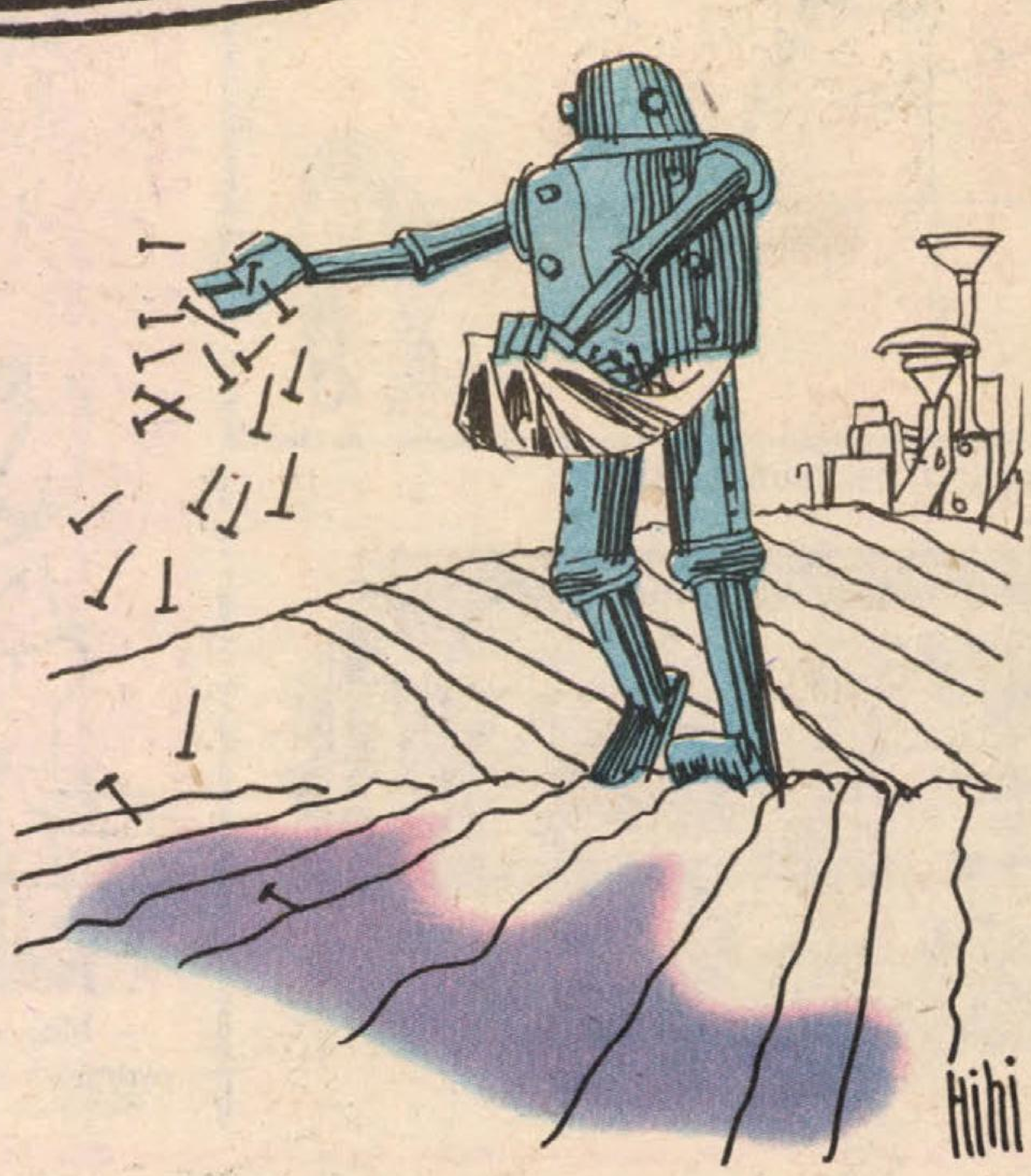
G. Sz.

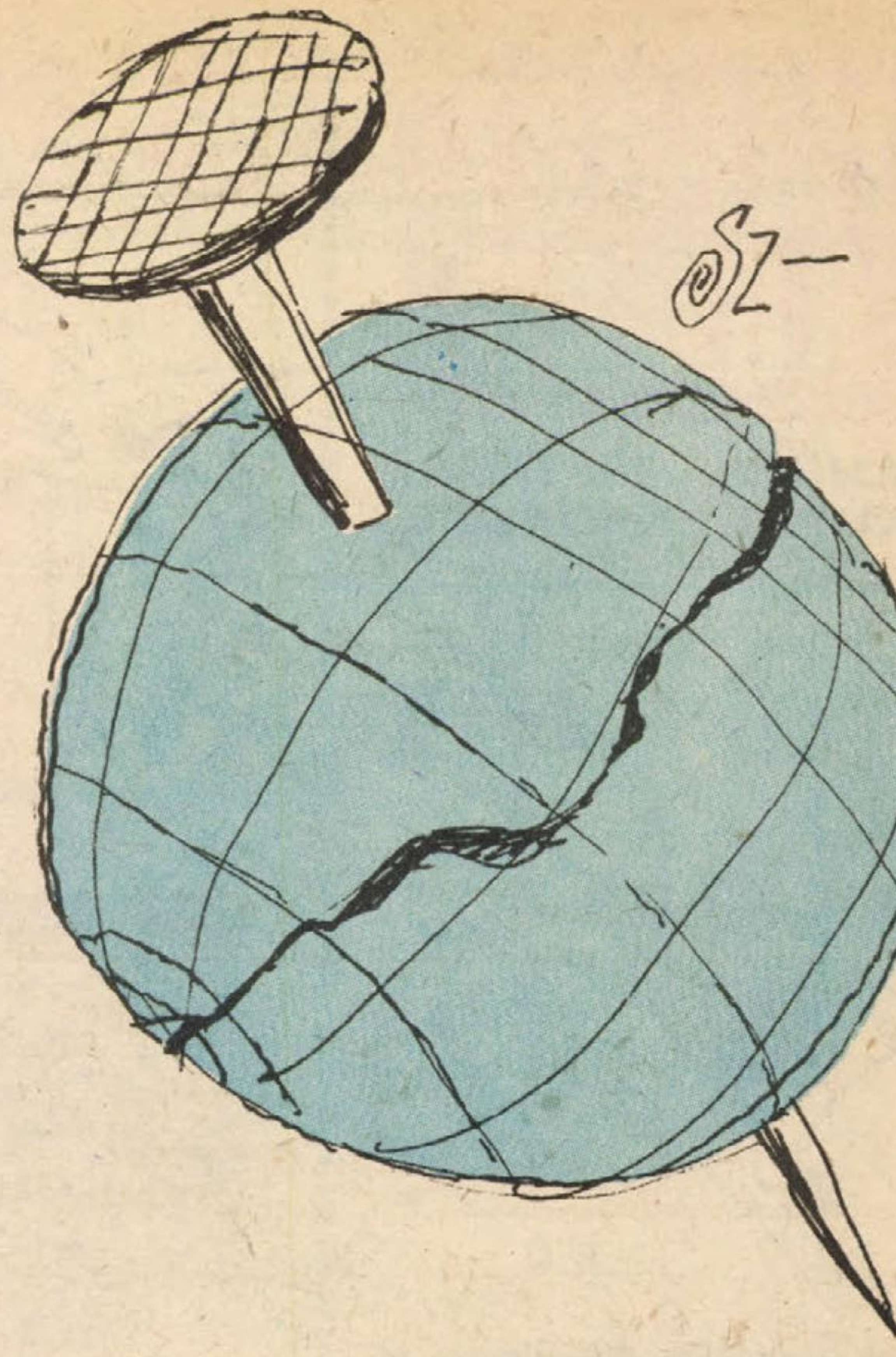

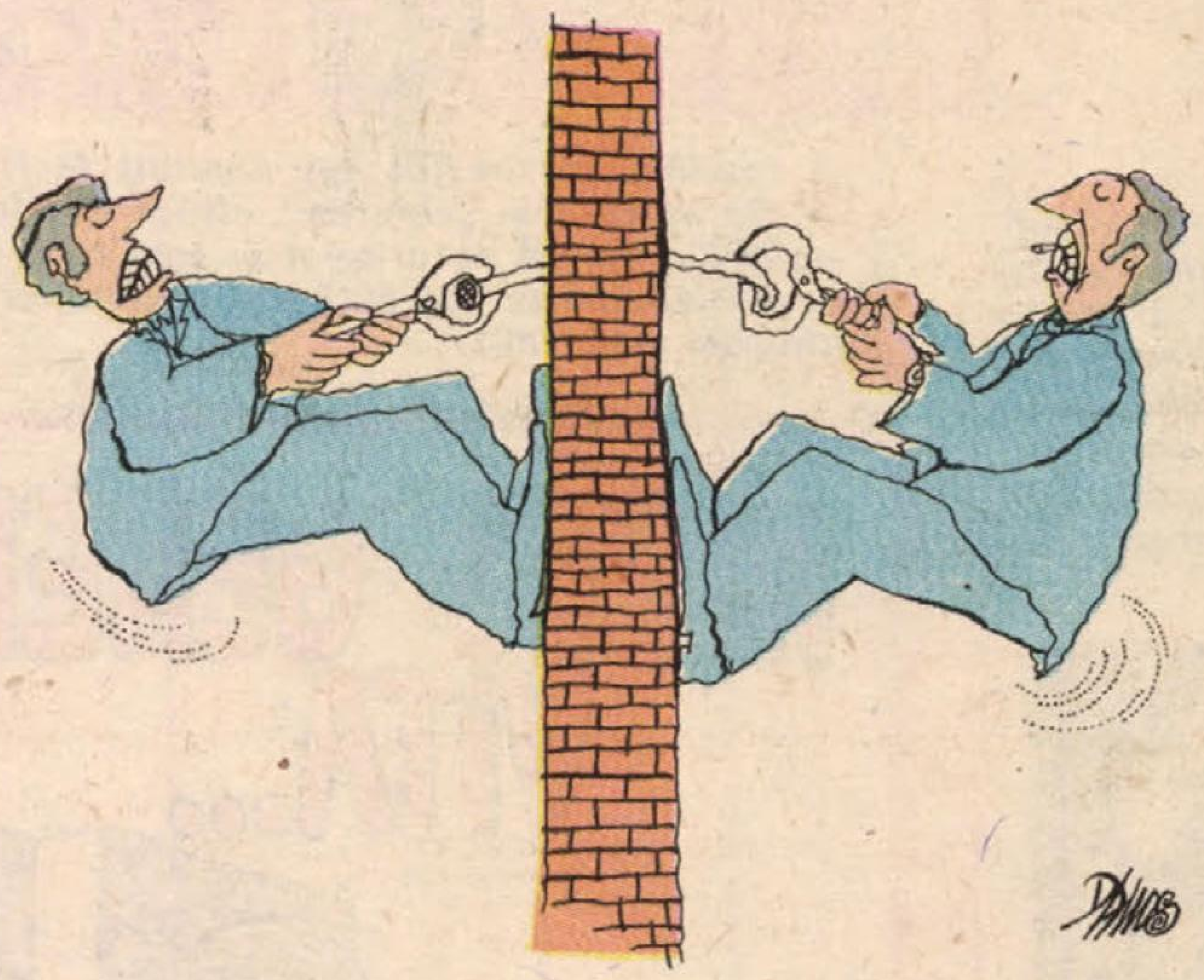
SZÖG

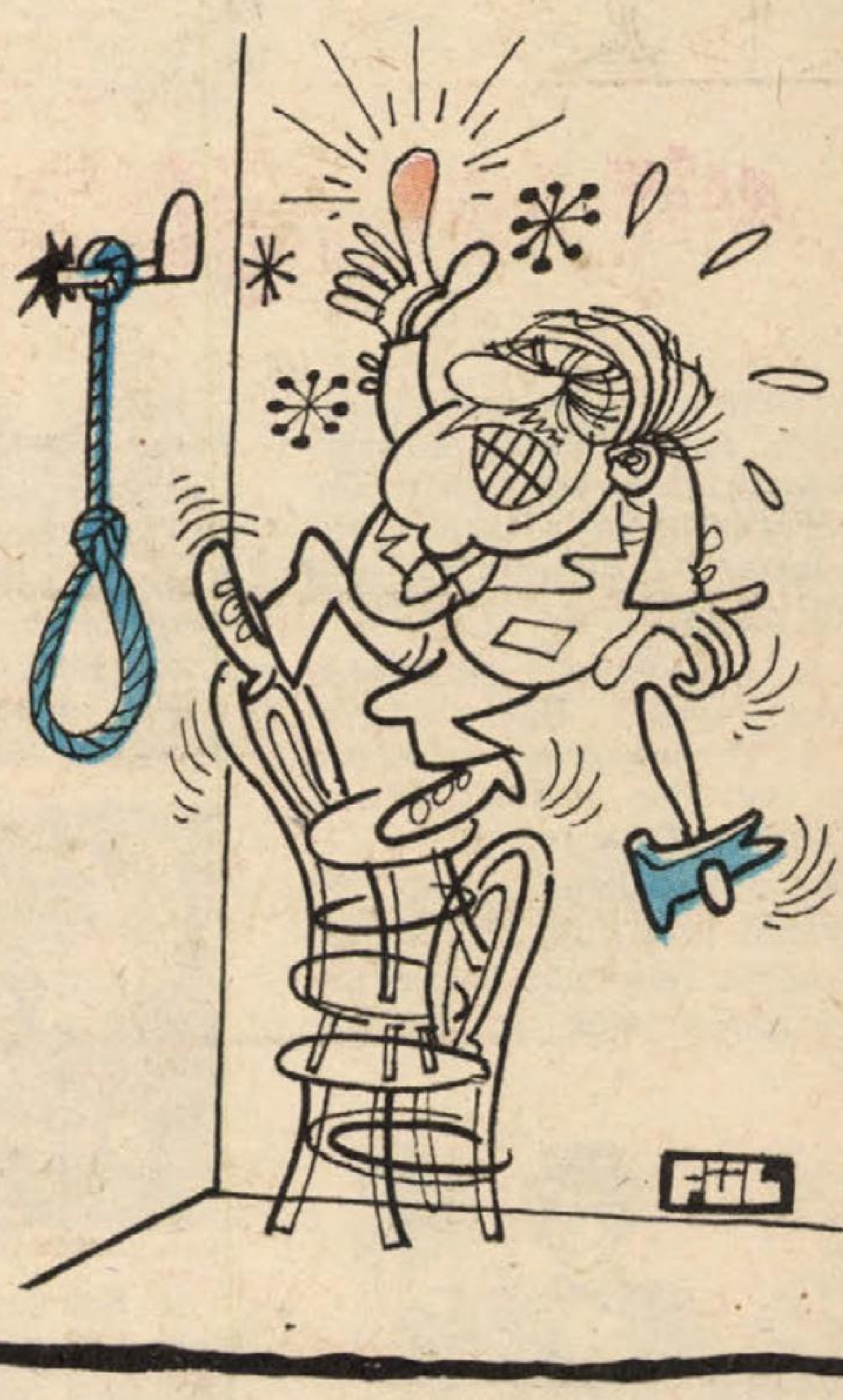
HEGEDŰS
SZŰR-SZABÓ
DALLOS
FÜLÖP
SAJDIK
VÁRNAI
BALÁZS-PIRI

IMPORT HUMOR

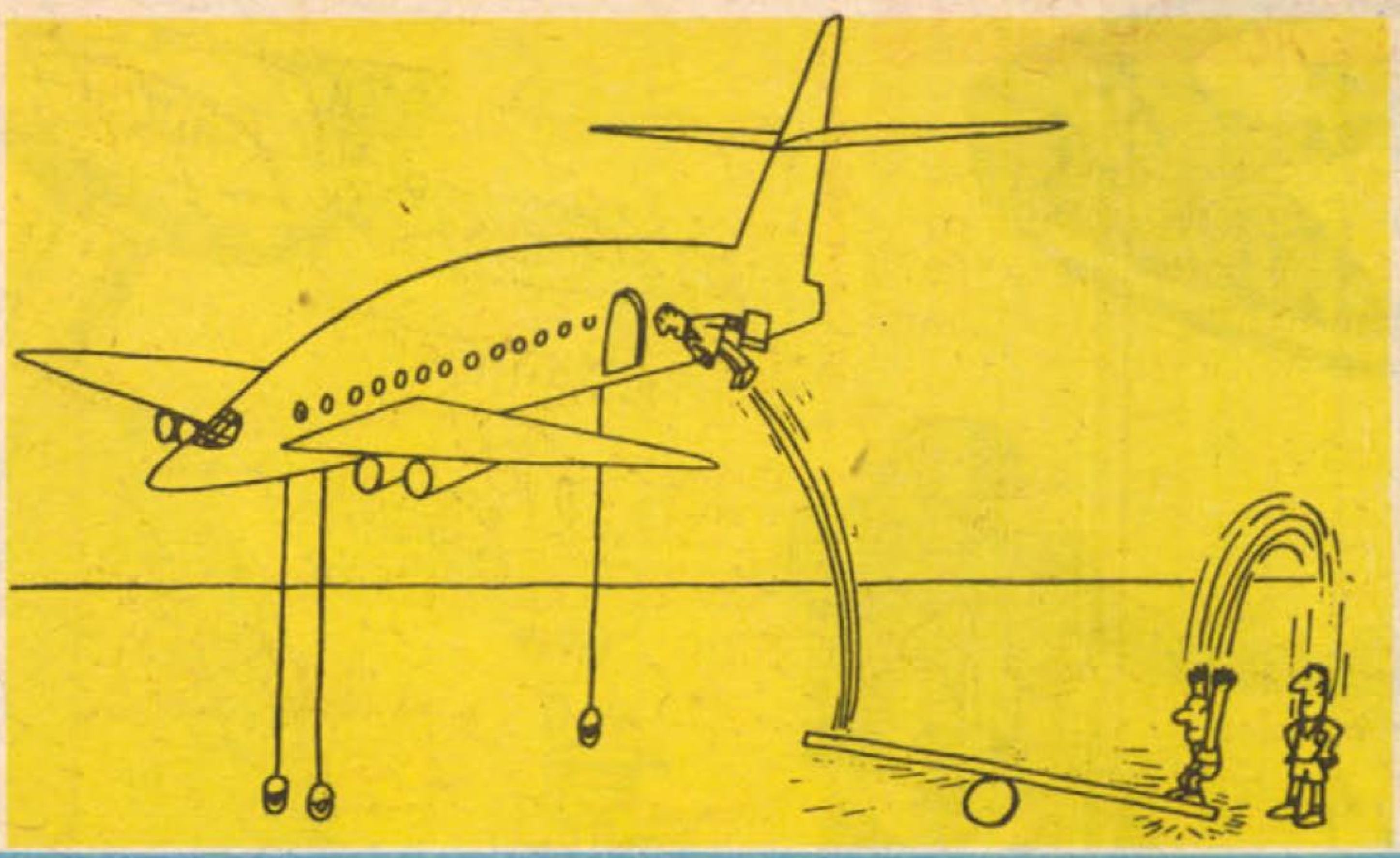
ANGOL, FRANCIA, KUBAI LAPOKBÓL

KEZDŐ KALAPÁCSVETŐ

– A kutyafáját! Elfelejtettem elengedni!

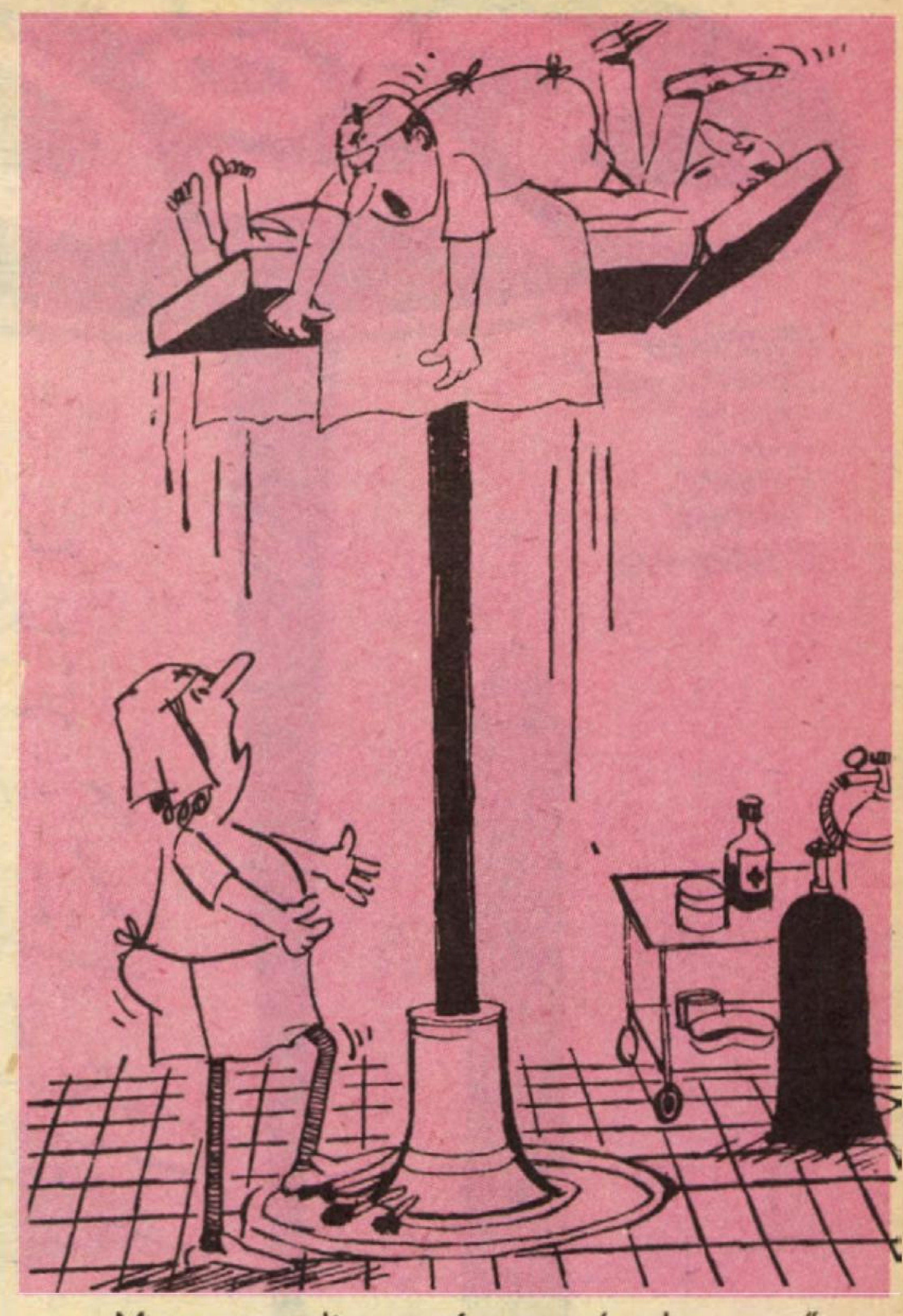
LELEMÉNYES MEGOLDÁS

MEGRÖGZÖTT TÉVÉNÉZŐK

A NAGY MŰTÉT

– Maga mondta, professzor úr, hogy erősen nyomjam meg a pedált...

RÉGI HISTÓRIÁK

A harmincas évek ismert humoristája Roda Roda, barátjával megtekintett egy operettet. A nadrágszerepet játszó szubrett szerelmi kalandjairól sok pletyka járta.

— A művésznő csodálatos alakítást nyújt. Úgy játszik, hogy a közönségnek legalább a fele, valóban fiúnak hiheti — lelkendezett a barát.

— Ez a közönség egyik fele — jegyezte meg fanyarul Roda. — A másik fele már személyesen győződött meg az ellenkezőjéről...

A kitűnő operettkomponistától, Franz Suppétől búcsúzott csinos, de mérsékelten tehetséges tanítványa.

— Most, hogy végre szerződést kapott vidékre kisasszony, volna egy kérésem.

— Boldogan. Bármit — suttogta elpirulva az ifjú hölgy.

— Az ég szerelmére kérem, senkinek se mesélje el, hogy nálam tanult énekelni!

*

— Mondja, kedves professzor úr, hol van a határ a félbolond és a teljesen őrült között? — kérdezte egy nő kíváncsian az ideggyógyászt. Az orvos így válaszolt:

— Nagyon egyszerű, hölgyem. Ha egyedül otthon, minden titkát elmeséli a kutyájának, akkor csak félbolond, de ha a kutya válaszol is, úgy ön teljesen őrült!

Robert Stolzot, az örökzöld bécsi melódiák nagymesterét, húszesztendős korában karnagynak szerződtette a brünni színház. Az első próbán, tekintélye emelésére többször lekopogta a zenekart. Az első hegedűs végül is megúnta a macerát és dühösen felkiáltott:

— Karnagy úr! Ha még egyszer lekopogja a zenekart, akkor úgy játszunk, ahogy maga dirigál!

*

A két világháború közötti időben, különböző spekulációival, nagy vagyont szerzett Ludwig Wertheimer bécsi zugbankár. Hatalmas kastélyának szalonja részére egy divatos festőnél megrendelte ősei portréját.

— Láthatnék az ősökről valami rajzot, vagy mellszobrot mintának? — kérdezte a festőművész.

— Ugyan kérem — nézett rá fölényesen a bankár. — Fesse, ahogy akarja. Ki emlékszik már rájuk?...

(Andor Leon gyűjtése)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A rendőrségre beállít egy izgatott férfi:

— Be szeretném jelenteni: eltűnt a feleségem!

— Töltse ki ezt az űrlapot és írja le a feleségé ismertetőjeleit.

— Rendben van, de csak egy feltétellel: ha a feleségem megkerül, ne mutassák meg neki...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

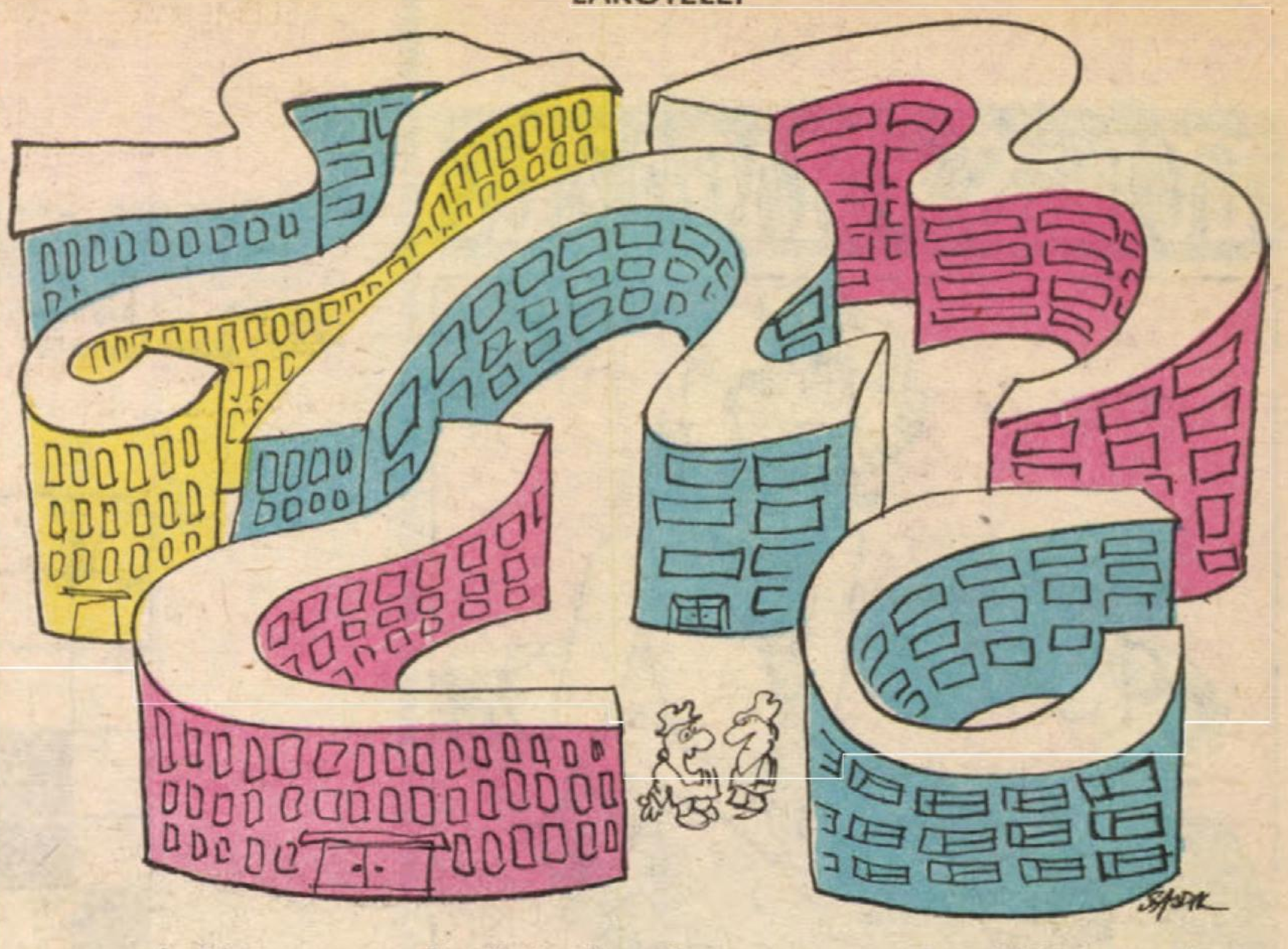
— Milyen szerencse, doktor úr, hogy ugyanaz a bajom, mint legutóbb — mondja a beteg az orvosnak. — Még minden orvosságom megvan, amit akkor felírt . . .

Nyelvvizsga az egyetemen. A professzor szobájából kijön egy diák, a társai megkérdik:

— Sikerült?
— Remélem.
— Mit kérdezett?
— Fogalmam sincs. Angolul beszélt.

LAKÓTELEP

– Amióta a tervezőknél betiltottuk az egyenes vonalzók használatát, sokkal változatosabbak a lakótelepeink.

REÁLIS VÍZIÓ

Gyomrom szelíden, de határozottan jelezte, hogy itt az estebéd ideje. Együnk ma valami jó, hideg vacsorát. Kezembe kaptam elegáns kis nájlon szatyromat és leszaladtam a sarki élelmiszerüzletbe. Még be sem nyitottam az ajtón, máris orromban éreztem a finom fokhagymás paprikás szalonna ínycsiklandó illatát. Képzeletemben megjelent előttem a fehér liptói túró, a rózsaszínű gépsonka a lélekbe markoló ízkölteménye, a pálpusztai, a csodálatosan fűszerezett vadász-szalámi, az olaszos nevű, kövér, de szépséges mortadella, a tűzpirosan tündöklő paprikás szalámi. S mellettük a friss, aranybarna héjú kenyér. Ma lucullusi lakomát csapunk! Ezzel a kellemesen bizsergető gondolattal nyitottam be az üzletbe.

— Pardon, kissé ügyetlen vagyok — mondtam restellkedve és feltápászkodtam. Hasra estem ugyanis egy ládában, amely szinültig volt rakva boros üvegekkel. Elindultam a felvágottas pult felé. Ámulatomra a disznósajt-hegyek, virsli-halmok, vidám kolbászkoszorúk helyén különböző, színes cimkéjű üvegek sorakoztak. És mindenütt az üzletben, a padlótól a mennyezetig, végig a polcokon — liszt, só és porcukor helyett — italos üvegek álltak katonás rendben.

— Mivel szolgálhatok a kedves vevőnek? — lépett mellém a fehérköpenyes, mosolygós képű üzletvezető.

— Valami vacsorának valót szeretnék — közöltem elfogódottan. Az üzletvezető udvarias főhajtással üdvözölte vásárlási szándékomat:

— Kérem. Nagyon szép Courvoisier konyakunk érkezett.

— Igen, de én ez idő szerint éhes vagyok és szeretnék egy . . .

— Teljesen friss a Gordon dzsinünk. Bátran ajánlhatom.

— Bocsásson meg, de . . .

— Avagy szolgálhatok egy gusztusos Ampelos vermuthtal?

— De én enni szeretnék! — hörögtem kétségbeesetten. — És maguknál még kenyér sincs!

— Dehogynincs! Parancsoljon. A sör folyékony kenyér. A választékunk óriási. Adhatok lengyel, német, jugoszláv, cseh és indiai sört. Esetleg ajánlhatok egy üveg VAT 69-es whiskyt, Hennessy konyakot, Rémy Martint?

— Bocsásson meg, de végül is ez élelmiszer üzlet. Évek óta járok vásárolni önökhöz. Napról napra több italt és egyre kevesebb élelmiszert kínálnak a vevőknek, míg most elérkeztünk odáig, hogy csak szeszes ital kapható a boltban!

— Pardon! Tessék jól megnézni ott a sarokban a lengyel vodka és az olasz szilvapálinka között van egy fél rúd parizer és három zsemle. De ez természetesen nem eladó, csak mintadarab, hogy megmaradjon boltunk élelmiszerüzlet jellege.

— Értse meg, én éhes vagyok! Enni akarok! Enni! — kiáltottam eszelősen és kirohantam az utcára. Öt perccel később vásároltam magamnak egy doboz szardíniát és egy szál gyulai kolbászt — a sarki italboltban.

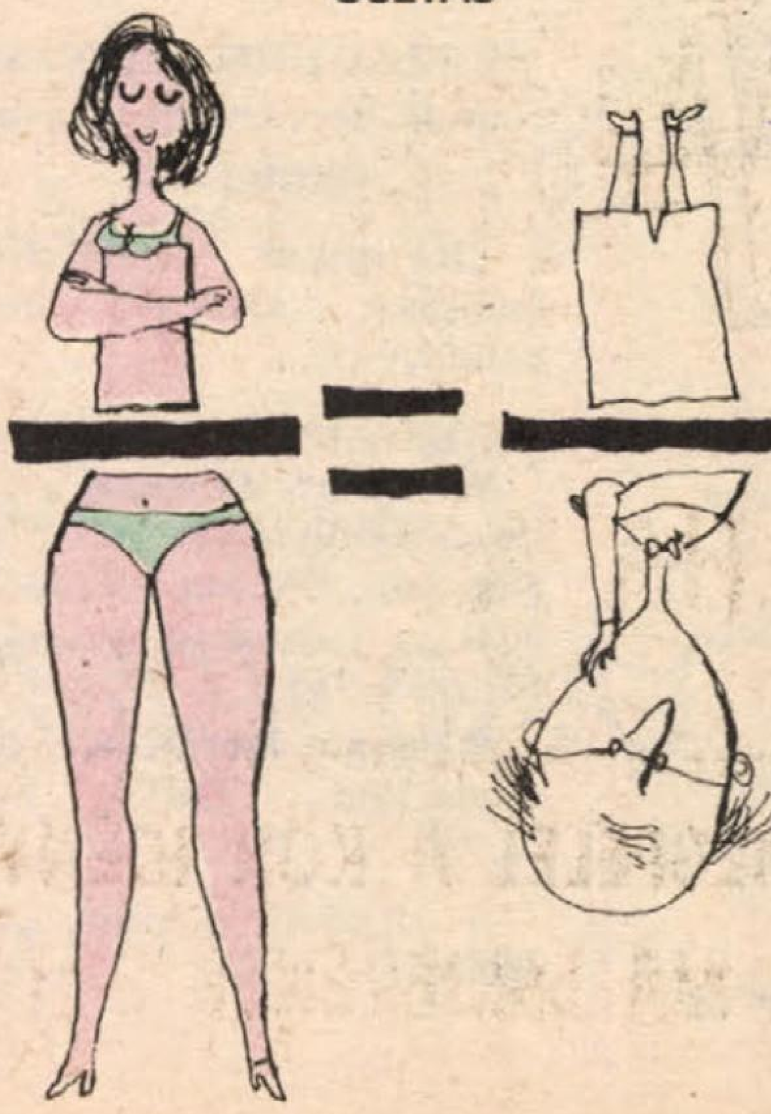
Galambos Szilveszter

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Lehoczki István rajzai

O, Ó

OSZTÁS

OÁZIS

ÓVÁROS

FIGYELEMELTERELÉS

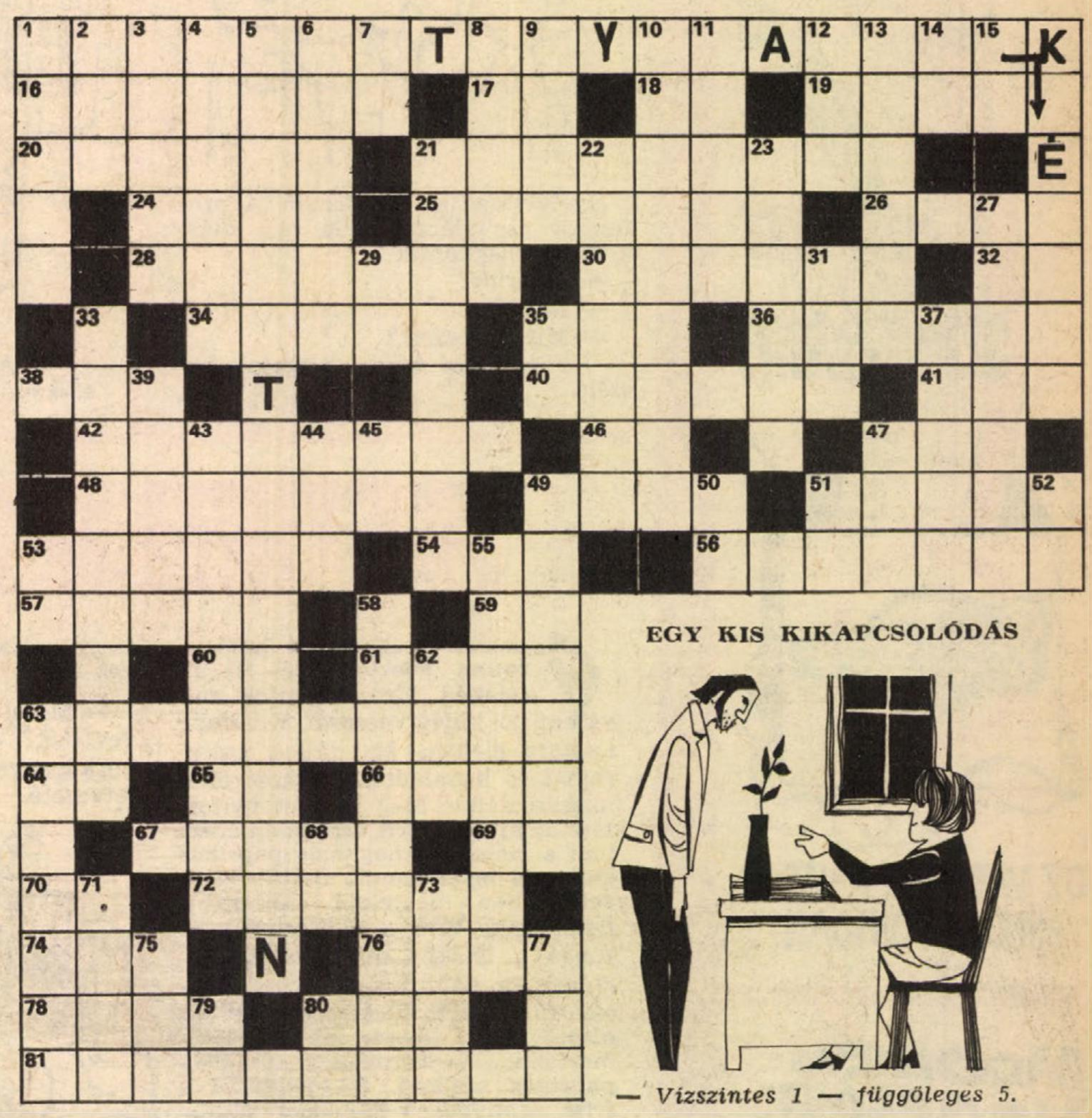

A SZURKOLÓ

EGY KIS KIKAPCSOLÓDÁS

Kapornai megviselten érkezik vissza nyári szabadságáról a munkahelyére. — Hol töltötted a szabadságodat? — kérdezi tőle a kolléganője. — Vízszintes 1 — függőleges 5 — válaszolja Kapornai. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

EGY KIS KIKAPCSOLÓDÁS

— *Vízszintes 1 — függőleges 5.*

VÍZSZINTES

16. A nagyszabású ebéd első fogása
17. 51 — római számmal
18. A. O.
19. A jó modor szabályainak összessége
20. Gépiesen robotolva ír
21. Az egyszerű és gyors ügyintézés nem a kenyere
24. Nem abba
25. Olykor a teljes gyógyuláshoz kell
26. Kenyeret vág
28. Világhírű operaénekesnő
30. Modern felsőkabát-féle
32. S. Y.
34. Gyakori tehén-név
35. Nincs hasznára — sőt
36. Nagyon puha, vékony, finom bőrfajta
38. Végtag
40. Minden sportversenyző vágya
41. Nemzetközi írószervezet betűjele
42. Egy lepkefajta neve
46. N. L.
47. Csatár öröme, kapus bánata
48. Az éttermi konyha parancsnoka
49. Folyó Franciaországban és az NSZK-ban
51. Az ujjak végén van
53. Két szárazföldet elválasztó keskeny tenger
54. Kerek szám
56. Szolimán egyik félelmetes hadvezére volt
57. Vesszőből, gyékényből font kézi szállítóeszköz
59. Olasz névelő
60. Z. H.
61. Vékony fémhuzal
63. A szigorú közlekedési rendőr szokott
64. É. A.
65. L. Z.
66. Egy magyar filmrendező neve
67. A hideg ellen véd
69. A nátrium jele
70. Indulatszó
72. Orosz női név (de használatos nálunk is)
74. Talál valamit
76. Finnugor nyelvű nép
78. Mohamedán vallású nép
80. Hím állat
81. Nemrégiben elhunyt kiváló jellemszínészünk

FÜGGŐLEGES

1. Száraz sütemény
2. Ami él
3. Törésre ad utasítást
4. Tiszteletre egyáltalán nem méltó nő
6. Mitológikus király
7. Állati férőhely
8. A toronyóra a delet
9. Nemzetközi bank-műszó
10. A szankszrit irodalom halhatatlan alkotása
11. Egy tv-sorozat hőse volt
12. Kérdőnévmás tárgyesete
13. Az USA egyik állama
14. 550 — római számmal
15. Rokon magánhangzók
21. Főváros
22. Fúvós hangszer
23. Svájci kanton
27. Elmeháborodott
29. L. K.
31. Nem ül
33. Szenvedélyes hangú lírai költemény
35. Átnyújt valamit
37. Egyes növények szaporodnak általa
39. Kényes kérdésre mondjuk
43. Mesékben előforduló csodatétel
44. Vízinövény
45. Z. C.
47. Csomó a spárgán
49. Irodalmi műfaj
50. Helyhatározórag
51. Igekötő
52. Ezen a napon
53. Rövidítés aláírások után
55. Augusztus 19-én van
58. Nagyméretű, formátlan tárgy jelzője
62. R. L. A.
63. A vállalati gazdálkodás egyik fontos tényezője
68. Ellentétes kötőszó
71. A méh-állam nem-dolgozója
73. Valaminek a széle — németül
75. Régi súlymérték
77. Két darabból áll
79. . . gott
80. Mássalhangzó fonet.

SZÁZADUNK CSODÁJA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Bármikor betelefonál hozzánk, szívesen megmondjuk."

100—100 forintot nyert:

Wiesner Jánosné, 1117 Bp. Schönherz Z. u. 5.

Stanyó Ferenc, Győr, 9021, Tanácsköztársaság útja 19—25.

Meszes Istvánné, 2500 Esztergom, Zalka Máté u. 10.

A díjakat postán küldjük el.

```
bármikorbetelefonál
idiota aul  eto urh
kán érettségi ne to
amo ln itoka fals z
vécsey bed négyszáz
éve todorov l  zö á
rara nur régesrégen
  odaég j g l álh k
sasok  laertes eat
 szivesenmegmondjuk
et nátrium
poltron sa
er éin aa
bizsu élre
aaa mohács
j kt n vuz
oklahoma e
szabadalom
 studiroz
```


KIRÁLY-DÍJ

Brit turfkörökben eképpedve vették tudomásul, hogy az angol anyakirálynő egyik lovát — név szerint Inch Arrant — kábítószer tiltott élvezetével vádolják. A „Brit lóversenypályák biztonsági szolgálata" nevű nyomozószervezet, amely a versenyek tisztasága felett őrködik, feljelentette a királyi istál-

lót, mert Inch Arran egy fontos versenyen doppingszerek hatása alatt futott. A Buckingham palota tiltakozó nyilatkozatot adott ki, a Jockey-klub pedig az anyakirálynő oldalára állott s azzal vádolta a lóbiztonsági szolgálatot hogy „túlbuzgóságból, nem kielégítő bizonyítékok alapján indított eljárást."

A londoni Sunday People kommentárja: „Hiába, még egy lónak sem mindegy, hogy milyen családba születik."

MI AZ ÖRDÖG

Az Egyesült Államokban évek óta működik egy „Politikai Kutató Központ". Ez afféle közvélemény-kutató intézet, amely az Egyesült Államok lakosainak magatartását vizsgálja, főként abból a szempontból, hogy az őket ért külső hatások milyen politikai változásokat eredményezhetnek. Az intézet most — saját szavaival — „megdöbbentő jelentést" hozott nyilvánosságra. Eszerint az utóbbi tíz évben 11 százalékkal nőtt azoknak az amerikaik-

nak a száma, akik hisznek az ördög létezésében. Az arány már 1964-ben is rendkívül magas volt: 37 százalék. Most a megkérdezettek 48 százaléka hitt „szilárdan" az ördögben és további 20 százalék „valószínűnek" tartotta létezését.

A Politikai Kutató Központ azt is közölte, hogy az új ördöghívők „a kommunizmus, a radikálisok, a bűnözés és az áremelkedés erősödésével" magyarázták magatartásukat — mégpedig az előbb felsorolt sorrendben.

Az a gyanúnk, hogy ezt a „Politikai Kutató Központ"-ot valaki irányítja. Nem az ördög — de azért pokolian.

SZERELEM AZ ELSŐ SEJTBEN

„Szerelem az első pillantásra". Évezredek óta költők százai daloltak erről. Most Los Angelesben egy Eugene Roberts nevű ideggyógyász kevésbé költői

magyarázatot adott. Roberts professzor szerint a „szerelem az első látásra" nem más, mint az idegsejtek játéka. A professzor azt állítja, hogy villámcsapásszerű vonzalom akkor keletkezik, ha két olyan ember tekint mélyen egymás szemébe, akinek idegsejtjei a megelőző évek vagy éppen évtizedek során hasonló külső benyomásokra azonos vegyi folyamaton mentek keresztül. Amikor egy ilyen leány találkozik egy ilyen fiúval, az idegsejtek kiadják a parancsot és kezdődik a regény.

Hát nem romantikus?

NOSZTALGIA

Gyógyír fájó sebekre: a németek most először „megnyerhetik" a sztálingrádi csatát. Az amerikai Avalon Hill játékipari vállalat kávéházi Konrádok számára társasjáték-sorozatot dolgozott ki. A taktikai játék során a vállalkozó szellemű játékosok újra „lejátszhatják" az első és második világháború nagy csatáit. Sőt, a játék arra is módot nyújt, hogy a papírmasé-harctéren „korrigálják" a történelmi eredményt. Az Avalon Hill most közölte, hogy a társasjáték legnagyobb vásárlói nyugatnémetek, mégpedig a cég statisztikái szerint a negyven és hatvan esztendő közötti korosztály. A „sláger" a sztálingrádi csata, amelyet mindössze negyven márkáért bármely müncheni söröző asztala mellett „meg lehet nyerni".

Még szerencse, hogy a történelem nem papírmaséból van.

EPOSZ

Texasban, a Garland nevű városka bankjába előreszegezett pisztollyal betört egy bandita, név szerint Gary Shaw. A rémült bankpénztáros szemüvege leesett az orráról és összetört a földön. Ezért előbb pénzeszsák helyett egy papírzacskóba akarta gyömöszölni a pénztár és a páncélszekrény tartalmát. A papírzsák azonban elszakadt és a pénz kiszóródott. A bankrabló a vaksi bankpénztároson úgy elkezdett nevetni, hogy megfeledkezett a pisztolyáról és hahotázás közben belelőtt a saját lábfejébe. Kisántikált a bankból, de persze már az első utcasarkon utólérték. A bankpénztáros jutalmat, fizetésemelést kapott és a helyi golfklub dísztagjává választották.

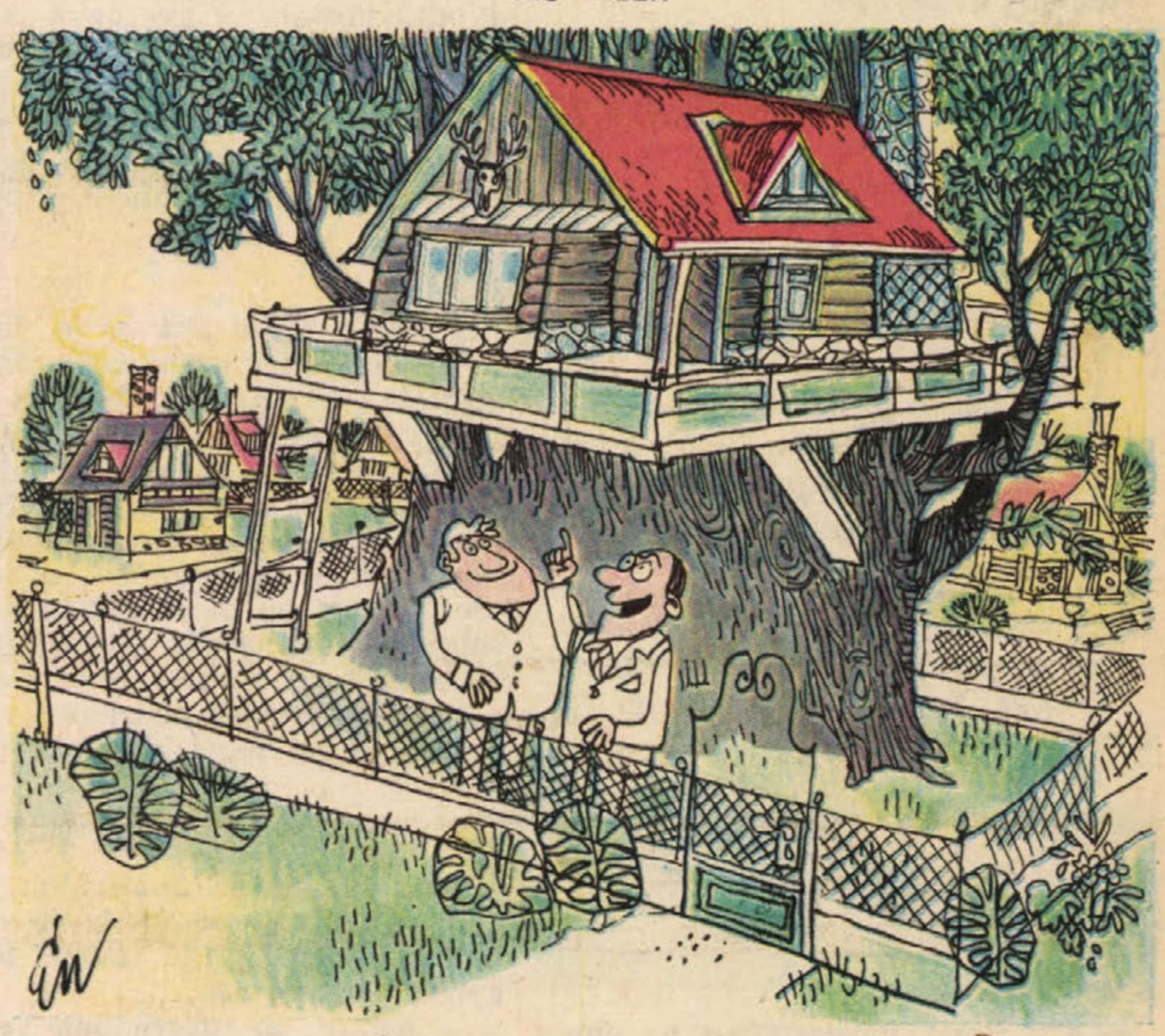
Így születnek a hősök.

ÜGYELET

– Tudja, így nyugodtabb vagyok, mert nem ismétlődhet meg a múltkori eset, amikor kigyulladt az ágynemüm...

KIS TELEK

– Így a fát sem kellett kivágnunk!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-19 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

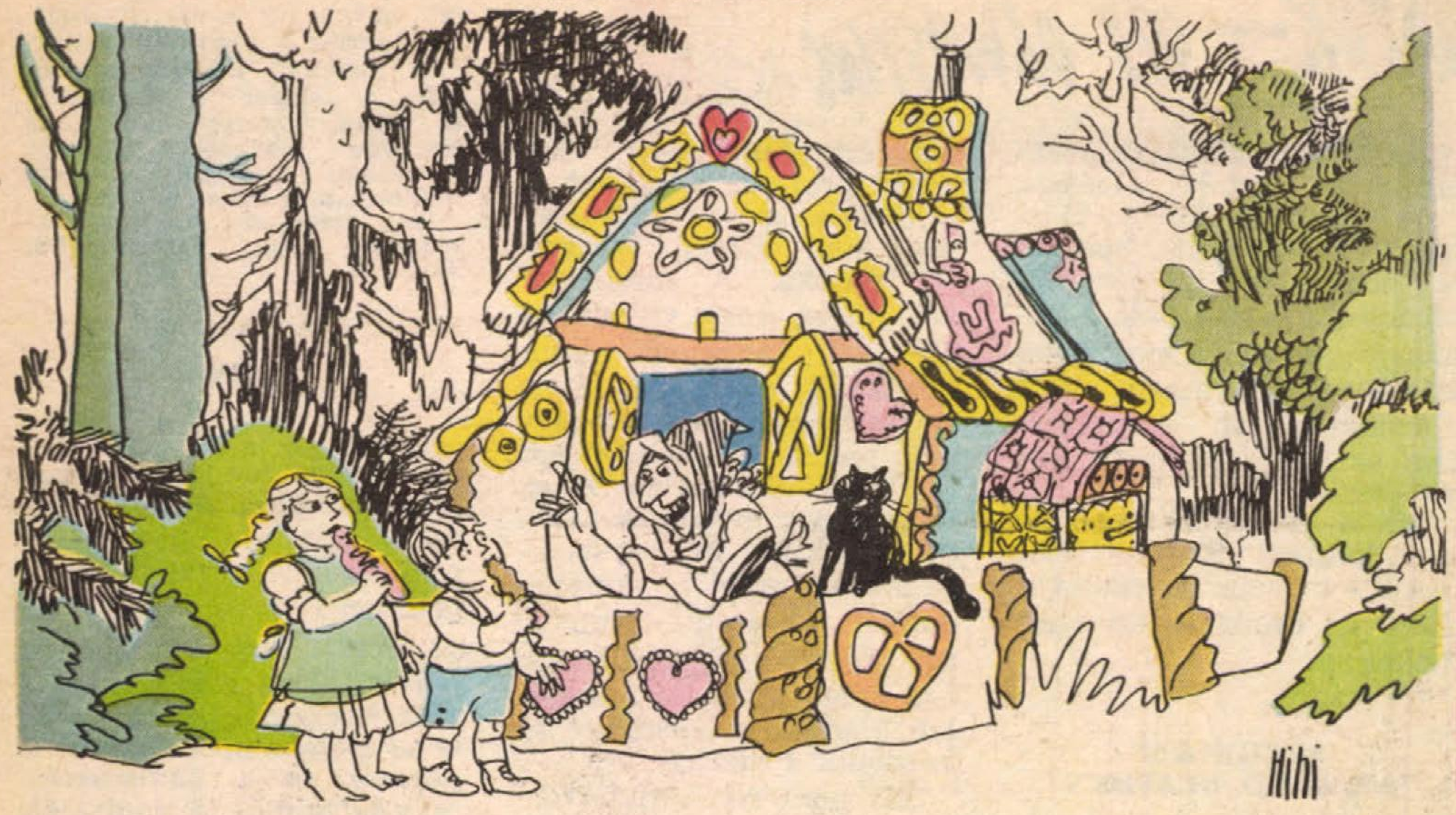

Nem, – nem futok többé utánad,
tettem ahogy eddig bután,
mint balga gyermek csalfa délibáb,
vagy tarka pillangó után;
tengernyi pénz, lemondok rólad;
nem veszek többé sorsjegyet;
fogok inkább Budán vagy Pesten,
lepkehálóval egy legyet;
kár, hogy aggasztóan emelkedik,
már-már tetőre hág a légyhiány,
s még nagyobb, hogy ha tíz métert futok,
máris elfog a kínzó léghiány,
vagy a rendőr, abban a tévhitben, hogy
futóbolond, ámokfutó vagyok,
vagy elmebeteg s ápolók elől,
kezelőorvos elől szaladok...
Egy kölyöklegyet ha megfogok mégis,
nem ölöm meg: szabadon engedem
egy dobozban, hol kívánok neki
hosszú életet, s kérem hogy legyen
száz évig az én szerencselegyem;
s birtokában ha egy szerencselégynek,
veszek mégis bár egy lottójegyet,
vigyázok majd, hogy keresztet csak arra
az öt szerencsés számjegyre tegyek,
amin megáll a porcukros jegyen
az én kis okos szerencselegyem;
s mihelyt felveszem a főnyereményt,
legyemnek, olyan nagylelkű leszek,
hogy cukorbajba ne essen, nem cukrot,
hanem „Édeskét", – zacharint veszek...

Erdélyi József

JANCSI ÉS JULISKA

– Rossz helyen jártok, kicsikéim. Ezek mind diabetikus sütemények...

A SPORTOLÓ VISSZAVONUL

– Az anyagiakat tekintve, ön most válaszút előtt áll: edző lesz, vagy gebines...

TRIBÜN

Lee Trevino, a kitűnő mexikói golfjátékos megnyert egy versenyt és utána a kelleténél valamivel tovább ünnepelte magát. Reggel aztán egy nagy New York-i lap hívta fel a szállóban, hogy beszámolót kérjen tőle.

— Mr. Trevino? — kérdezte a telefonos kisasszony.

— Várjon egy percet, drágám — mondta fejfájósan a bajnok. — Mindjárt megnézem a tükörben, hogy az beszél-e...

Az amerikai lapok hírül adták, hogy egy Derek Noether nevű atléta 22 perc 5 másodperc alatt futott 50 yardot és ezzel megjavította — most tessék kapaszkodni! — az egyévesek világrekordját. Kedves papája pedig talán az emberi ostobaságét!

Mark Spitz mostanában az emlékiratait mondja tollba:

— Köztudomású — meséli a bajnok —, hogy sohasem rajongtam Don Schollanderért. Négy évvel idősebb volt nálam, négy aranyat nyert Tokióban, ő volt az aranyszőke csodagyerek, mindig őt állították elém példának. Életem egyik legboldogabb pillanata volt, amikor sikerült megjavítanom a fiú ked-

venc világcsúcsát a 200 méteres gyorsúszásban. Vigyorogva álltam a dobogó tetején, egy óriási ezüstkupát nyomtak a markomba. Ettől aztán egy kicsikét lelohadt a jókedvem. A serleg oldalán ugyanis ez állt: „Don Schollander Trophy".

*

Tetszik tudni mi az a limbo? Nagyjából a magasugrás fordítottja. A Karib szigeteken divó népi játék, ahol a vetélkedőnek mélyen hátrahajolva minél alacsonyabb mérce alatt kell átbújniok. Nos, a bahama Peanut Taylor nemrégiben fantasztikus világcsúcsot állított fel. A 25 centis magasságra feltett mérce alatt bújt át, anélkül hogy hasával érintette volna a lécet. Pedig huszonnégy centis karimájú szalmakalapot viselt.

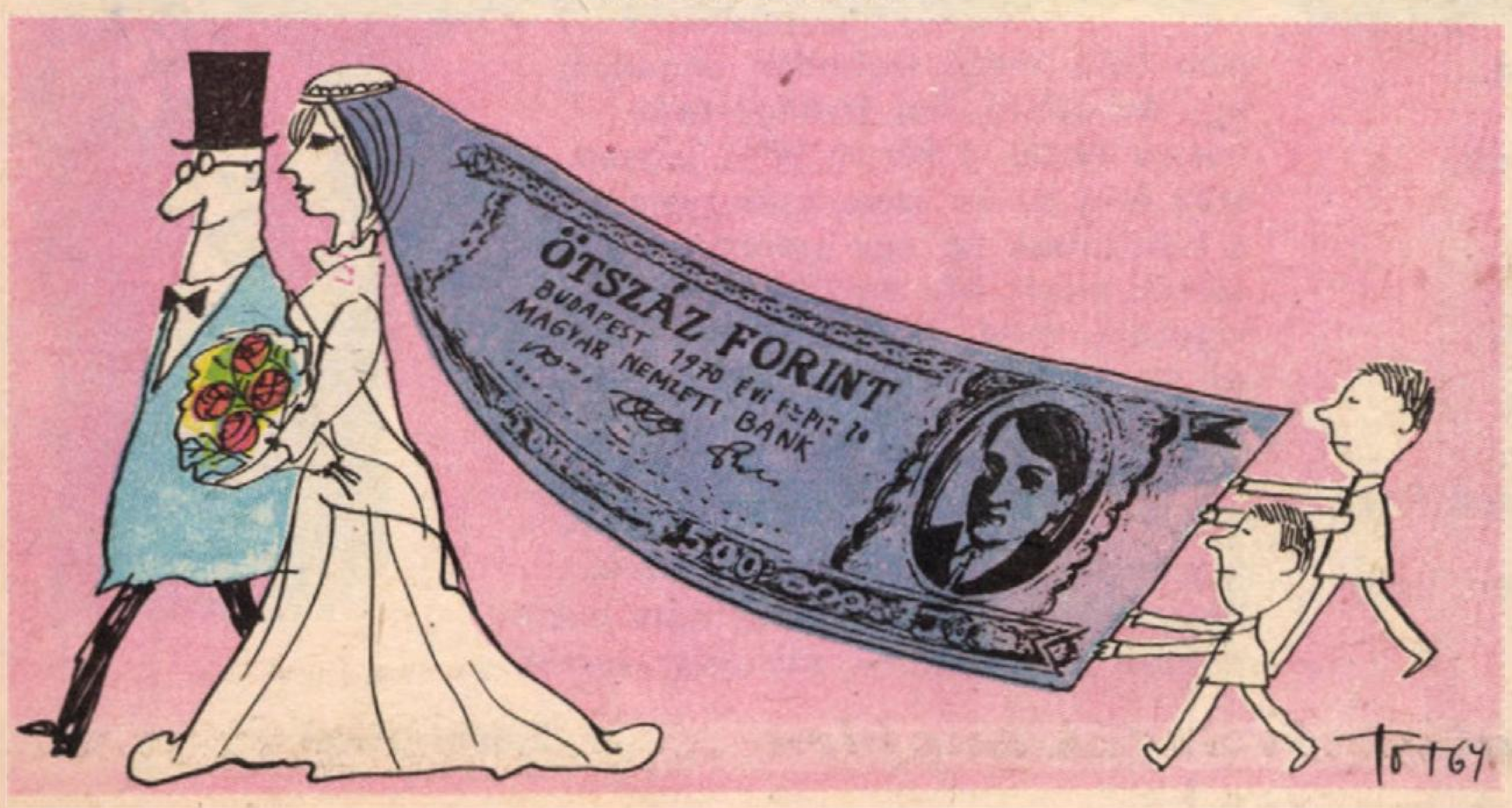
*

Rod Laver, az ausztrálok veterán profiteniszezője új reményekkel készül az évad legnagyobb versenyeire.

— Ismét jó formában érzem magam — mondja. — Az idén annyit nyerek, hogy még a labdaszedőm is milliomos lesz.

(p. p.)

ÉRDEKHÁZASSÁG

SAJDIK: SZÜLŐK ÉS GYEREKEK

KATASZTRÓFA

– Olaszul tanul a lányunk!...

MAI SRÁCOK

– Jól meg kell figyelni mindent, hogy a következő nemzedéknek elmondhassuk: „Bezzeg a mi időnkben!"

ANYASZÍV

– Miért szidod ezt a gyereket, hogy nincs benne ambíció? Egész télen a strandon dolgozott, most pedig jelentkezett hókotrónak...